

ความสัมพันธ์ระหว่าง เจตคติต่อการเรียนขลุ่ยรีคอร์เดอร์ และ การนำขลุ่ย
รีคอร์เดอร์มาเรียน กับ คะแนนสอบปฏิบัติของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

โรงเรียนเบตง “วีระราษฎร์ประสาน”

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15

กิจกัญจน์ หมั่นถนอม

งานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิจัยในชั้นเรียน
ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551)

2553

ประกาศคุณูปการ

งานวิจัยฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจากดร. วาทีต ระถิ ที่ได้ให้คำปรึกษาช่วยเหลือ แนะนำ ถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ให้กับผู้วิจัย จนกระทั่งสามารถทำการวิจัยได้สำเร็จ จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ นายเสริมวิทย์ ปรียานิชย์ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการโรงเรียนเบตงวีระราษฎร์ประสาน” สังกัด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 นางมาลี พิธิฐนรัชย์ ตำแหน่งครู คศ.๓ โรงเรียนเบตง “วีระราษฎร์ประสาน” และ นายศิริพงศ์ ชัยยง ตำแหน่งครู คศ.๔ โรงเรียนเบตง “วีระราษฎร์ประสาน” ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาในการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาเพื่อให้แบบสอบถามมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือ ทางด้านกำลังใจในการทำการวิจัยจนสำเร็จที่ไม่อาจกล่าวถึงได้

คุณค่าและประโยชน์แห่งผลการวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบไว้เป็นกตัญญูแด่บิดา มารดา ครู อาจารย์ ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่าน เพื่อพัฒนาการสอนให้มีประสิทธิภาพเต็มตามศักยภาพ และมีคุณภาพตามมาตรฐานคุณภาพทางการศึกษาต่อไป

นายกฤษฎีก์ค หมั่นถนอม

สารบัญ

บทที่	หน้า
1. บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
สมมติฐานของการวิจัย.....	2
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
แนวคิดเกี่ยวกับเจตคติ.....	5
องค์ประกอบของเจตคติ.....	6
ลักษณะของเจตคติ.....	8
หน้าที่และประโยชน์ของเจตคติ.....	10
ขลุ่ยรีคอร์ดอร์ (Recorder).....	10
หน่วยการเรียนรู้ที่ 9.....	15
การวัดผลและประเมินผลวิชาดนตรี.....	18
ทฤษฎีการเรียนรู้.....	21
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	23
3. วิธีดำเนินการวิจัย.....	26
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	26
การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	27
วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	27
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	28

สารบัญ (ต่อ)

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	30
5. บทย่อ สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	34
บทย่อ.....	34
สรุปผลการวิจัย.....	35
อภิปรายผล.....	36
ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้.....	38
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	38
บรรณานุกรม.....	39
ภาคผนวก.....	43
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์.....	44
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	46
ประวัติผู้วิจัย.....	50

บทคัดย่อ

หัวข้อวิจัย	ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการเรียนขลุ่ยรีคอร์เดอร์ และการนำขลุ่ยรีคอร์เดอร์มาเรียน กับ คะแนนสอบปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเบตง “วีระราษฎร์ประสาน” สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 15
ชื่อผู้วิจัย	นายกฤติภัท หมั่นถนอม
ตำแหน่ง	ครู คศ. 1
โรงเรียน	เบตง “วีระราษฎร์ประสาน”
สังกัด	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15
ประจำปี	2553

การศึกษานี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการเรียนขลุ่ยรีคอร์เดอร์ และการนำขลุ่ยรีคอร์เดอร์มาเรียน กับ คะแนนสอบปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเบตง “วีระราษฎร์ประสาน” สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 ซึ่งมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้) เพื่อศึกษาระดับเจตคติต่อการเรียนขลุ่ยรีคอร์เดอร์ การนำขลุ่ยรีคอร์เดอร์มาเรียน และคะแนนสอบปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเบตง “วีระราษฎร์ประสาน” สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการเรียนขลุ่ยรีคอร์เดอร์กับคะแนนสอบปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเบตง “วีระราษฎร์ประสาน” สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการนำขลุ่ยรีคอร์เดอร์มาเรียนกับคะแนนสอบปฏิบัติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเบตง “วีระราษฎร์ประสาน” สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15

ผลการวิจัยพบว่า

1) ระดับของ เจตคติต่อการเรียนขลุ่ยรีคอร์เดอร์ อยู่ในระดับ ปานกลาง การนำขลุ่ยรีคอร์เดอร์มาเรียนอยู่ในระดับมาก และคะแนนสอบปฏิบัติของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อยู่ในระดับพอใช้

2) ความสัมพันธ์ระหว่าง เจตคติต่อการเรียนขลุ่ยรีคอร์เดอร์ ไม่มีความสัมพันธ์กับคะแนนสอบปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่

3) การนำขลุ่ยรีคอร์เดอร์มาเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับคะแนนสอบปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.001 โดย มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันเท่ากับ.426

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระที่ 2 ดนตรี มาตรฐาน ศ 2.1 เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าทางดนตรีถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน มาตรฐาน ศ 2.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล ซึ่งได้กำหนดตัวชี้วัดไว้หลายตัวชี้วัดเพื่อกำหนดทิศทางการเรียนการสอนวิชาดนตรีของครูให้นักเรียนมีคุณภาพตามเกณฑ์การศึกษาขั้นพื้นฐาน

ในการจัดการเรียนการสอนผู้วิจัยได้นำขลุ่ย รีคอร์เดอร์ เป็นเครื่องดนตรีในการสอนเพื่อให้สอดคล้องกับ ตัวชี้วัด ม/3 ร้องเพลงและใช้เครื่องดนตรีบรรเลงประกอบการร้องเพลงด้วยบทเพลงที่หลากหลายรูปแบบ ตัวชี้วัด ม/4 ร้องเพลงและเล่นดนตรีเดี่ยวและรวมวง และตัวชี้วัด ม/2 ร้องเพลง เล่นดนตรีเดี่ยวและรวมวงโดยเน้นเทคนิคการร้องการเล่นการแสดงออกและคุณภาพเสียง (หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551)

การดำเนินการสอนนักเรียนวิชาศิลปะพื้นฐานดนตรี ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 9 การเป่าขลุ่ย รีคอร์เดอร์ ในปีการศึกษา 2552 ผู้วิจัยได้พบปัญหาและอุปสรรคมากมายในการสอนเช่นนักเรียนไม่ชอบเครื่องดนตรีที่กำหนดให้ นักเรียนไม่ปฏิบัติตามในชั้นเรียน นักเรียนไม่นำขลุ่ยรีคอร์เดอร์ มาเรียน แต่ปัญหาที่มีมากมายเหล่านี้ มีทั้งปัญหาที่เป็นปัจจัยทำให้คะแนนสอบปฏิบัติของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำและมีทั้งปัจจัยที่ไม่ส่งผลต่อคะแนนสอบปฏิบัติของนักเรียน

จากประเด็นดังกล่าวผู้วิจัยอยากทราบถึงตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับคะแนนสอบปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 วิชาศิลปะพื้นฐานดนตรี หน่วยการเรียนรู้ การปฏิบัติขลุ่ยรีคอร์เดอร์ โรงเรียนเบง “วีระราษฎร์ประสาน” สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 ปีการศึกษา 2553

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

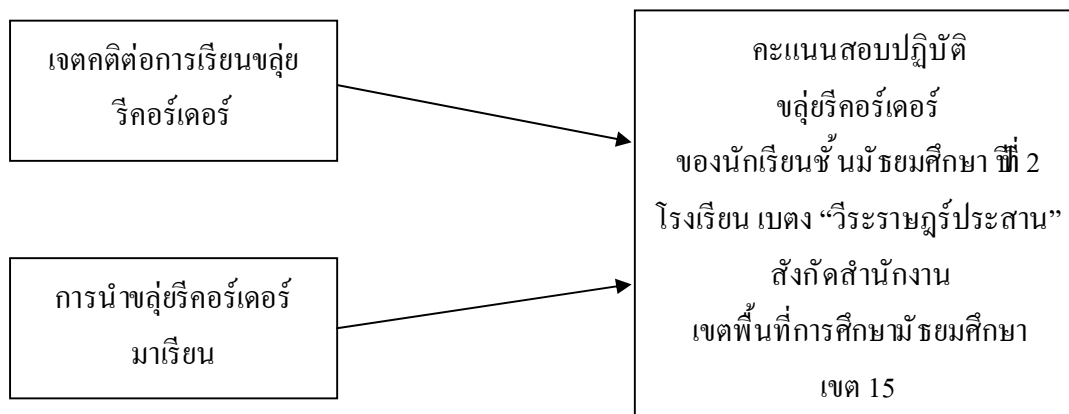
1. เพื่อศึกษาระดับเจตคติต่อการเรียนขลุ่ยรีคอร์เดอร์ การนำขลุ่ยรีคอร์เดอร์มาเรียน และคะแนนสอบปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเบตง “วีระราษฎร์ประสาน” สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการเรียนขลุ่ยรีคอร์เดอร์กับคะแนนสอบปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเบตง “วีระราษฎร์ประสาน” สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการนำขลุ่ยรีคอร์เดอร์มาเรียนกับคะแนนสอบปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเบตง “วีระราษฎร์ประสาน” สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15

สมมติฐานของการวิจัย

1. เจตคติต่อการเรียนขลุ่ยรีคอร์เดอร์มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับคะแนนสอบปฏิบัติขลุ่ยรีคอร์เดอร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเบตง “วีระราษฎร์ประสาน” สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15
2. การนำขลุ่ยรีคอร์เดอร์มาเรียนมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับคะแนนสอบปฏิบัติขลุ่ยรีคอร์เดอร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเบตง “วีระราษฎร์ประสาน” สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพการเรียนขลุ่ยรีคอร์เดอร์ จนได้กรอบแนวคิดดังรูป

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

ผลการวิจัยนี้ คาดว่าจะเป็นประโยชน์ต่อครูในการปรับปรุงการสอนขลุ่ยรีคอร์เดอร์เพื่อให้ได้ผลตามตัวชี้วัด ม1/3 ร้องเพลงและใช้เครื่องดนตรีบรรเลงประกอบการร้องเพลงด้วยบทเพลงที่หลากหลายรูปแบบ ตัวชี้วัด ม2/4 ร้องเพลงและเล่นดนตรีเดี่ยวและรวมวง และตัวชี้วัด ม8/2 ร้องเพลงเล่นดนตรีเดี่ยวและรวมวงโดยเน้นเทคนิคการร้องการเล่นการแสดงออกและคุณภาพเสียง ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพ.ศ. 2551

ขอบเขตของการวิจัย

1. ด้านเนื้อหา

1.1 เจตคติต่อขลุ่ยรีคอร์เดอร์

1.2 การนำขลุ่ยรีคอร์เดอร์มาเรียน

1.3 คะแนนสอบปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเบตง “วีระราษฎร์ประสาน” สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15

2. ด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่กำลังเรียนอยู่ใน

โรงเรียนเบตง “วีระราษฎร์ประสาน” สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15
ปีการศึกษา 2553 จำนวน 175 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งสุ่มจากประชากรโดยใช้สูตรคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของ Krejcie and Morgan (Krejcie and Morgan, 1970 : 608-609) จากจำนวนประชากร 175 คน ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 21 คน

2.3 สุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ตารางเลขสุ่ม

3. ด้านตัวแปร

3.1 ตัวแปรต้น

3.1.1 เจตคติต่อกลยุทธ์รีคอร์ดอร์

3.1.2 การนำกลยุทธ์รีคอร์ดอร์มาเรียน

3.2 ตัวแปรตาม คือคะแนนสอบปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเบตง “วีระราษฎร์ประสาน” สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. กลยุทธ์รีคอร์ดอร์ หมายถึง กลยุทธ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเบตง “วีระราษฎร์ประสาน” สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15

2. เจตคติต่อการเรียนกลยุทธ์รีคอร์ดอร์ หมายถึง ความรู้สึกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อกลยุทธ์การเรียนรีคอร์ดอร์ ที่แสดงออกในลักษณะทางบวก คือ เห็นด้วย ชอบอยากเล่น หรือ แสดงออกในลักษณะทางลบ คือ ไม่เห็นด้วย ไม่ชอบ ไม่อยากเล่นหรือแสดงออกในลักษณะที่เป็นกลาง

3. การนำกลยุทธ์รีคอร์ดอร์มาเรียน หมายถึง นักเรียนนำกลยุทธ์รีคอร์ดอร์มาในชั่วโมงเรียนวิชาศิลปะพื้นฐานดนตรี

4. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หมายถึง นักเรียนที่กำลังเรียนวิชาคณิตศาสตร์อยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนเบตง “วีระราษฎร์ประสาน” สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 มีจำนวน 4 ห้อง คือ ม. 2/5, ม. 2/6, ม. 2/7 และ ม. 2/8

5. คะแนนสอบปฏิบัติ หมายถึง คะแนนที่ครูผู้สอนเป็นคนประเมินให้นักเรียนเมื่อนักเรียนทำการสอบปฏิบัติกลยุทธ์รีคอร์ดอร์

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยนำเสนอผลงานศึกษา วิเคราะห์ และสังเคราะห์ เอกสาร หลักทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตามลำดับดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับเจตคติ
2. ขลุ่ยรีคอร์เดอร์
3. ทฤษฎีการเรียนรู้
4. การวัดผลและประเมินผลวิชาดนตรี
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับเจตคติ

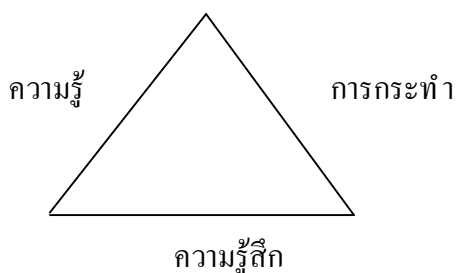
เจตคติ (Attitude) ได้มีผู้ให้ความหมายของเจตคติ ไว้ดังอัลพอร์ต (Allport, อ้างถึงในทวีวัฒน์ บุญชิต, 2530 : 8) ได้ให้ความหมายของเจตคติไว้ว่า เป็นความพร้อมทางจิตใจที่มีความพร้อมมาจากประสบการณ์ซึ่งความพร้อมจะเป็นตัวกำหนดทิศทางและพฤติกรรมของบุคคล ส่วนชาว "ไรท์ (Shaw Wright, 1967 : 6 - 9) ได้กล่าวไว้ว่า เจตคติเป็นผลมาจากการเรียนรู้มากกว่าเป็นผลมาจากการพัฒนาโครงสร้างภายใน เป็นผลมาจากการที่บุคคลประเมินสิ่งเร้าแล้วเปลี่ยนแปลงเป็นความรู้สึกภายใน ก่อให้เกิดแรงจูงใจในการแสดงพฤติกรรม เจตคติจะแปลค่าได้ทั้งด้านคุณภาพและความเข้มข้นโดยจะควบคุมได้อย่างต่อเนื่องทั้งทางบวกและทางลบ และเจตคติเกิดขึ้นแล้วจะมีลักษณะมั่นคงเปลี่ยนแปลงได้ยาก และยังมีผู้ที่กล่าวถึงเจตคติอีกหลายท่าน มอร์แกน และ คิง (Morgan and King, อ้างถึงใน สงวน สุทธิเลิศอรุณ, 2545 : 79) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ เช่น บุคคล สิ่งของ สถาบัน และสิ่งที่เป็นนามธรรมเกร์ริสัน (Garrison, อ้างถึงใน สงวน สุทธิเลิศอรุณ, 2542 : 79) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึงท่าทีของบุคคลที่จะตอบสนองต่อวัตถุ สัญลักษณ์ สัญลักษณ์ และสถานการณ์ต่าง ๆ ฮิลการ์ด (Hilgard, อ้างถึงใน สงวน สุทธิเลิศอรุณ, 2545 : 79) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง ความพร้อมที่จะตอบสนองต่อวัตถุ สัญลักษณ์ และสถานการณ์ต่าง ๆ จากความเห็นนักวิชาการพอจะสรุปได้ว่า เจตคติ

หมายถึง ความรู้สึก หรือท่าทีของบุคคลที่มีต่อบุคคล วัสดุ สถาบัน และสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในทางบวกและทางลบ

สรุปได้ว่า เจตคติเป็นความรู้สึกที่ส่งผลต่อแรงจูงใจทั้งทางบวกและทางลบที่ส่งผลต่อพฤติกรรมในเรื่องนั้นๆ

องค์ประกอบของเจตคติ

บุคคลปกติจะต้องประกอบด้วยอาการครบ 32 ประการ เช่นเดียวกันรูปสามเหลี่ยมจะประกอบด้วย 3 ด้าน สำหรับเจตคติดีมีองค์ประกอบอยู่ 3 ประการ ซึ่งประกอบกันเป็นเจตติของบุคคลดังต่อไปนี้

ภาพที่ 2 สามเหลี่ยมแสดงองค์ประกอบเจตคติ

ที่มา : สวงน สุทธิเลิศอรุณ. 2545 : 79

บุคคลปกติจะต้องประกอบด้วย 32 ประการ อธิบายภาพที่ 2 ได้ดังต่อไปนี้

1. ด้านความรู้สึก (Affective Component) การที่บุคคลมีเจตคติอย่างไร เช่น ชอบ ไม่ชอบ อะไรก็ตามขึ้นอยู่กับปัจจัย องค์ประกอบสำคัญ คือ ความรู้สึก
2. ด้านความรู้ (Cognitive Component) บุคคลจะมีเจตคติอย่างไรต้องอาศัยประสบการณ์
3. ด้านพฤติกรรม (Behavior Component) บุคคลจะมีเจตคติอย่างไร สังเกตได้จากการกระทำและพฤติกรรม

จากความเห็นของนักวิชาการพอจะสรุปได้ว่าเจตคติหมายถึงการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของมนุษย์ ฉะนั้นเจตคติดีมีผลต่อพฤติกรรมมนุษย์ ถ้ามนุษย์มีเจตคติเชิงบวก จะแสดงพฤติกรรมเชิง

สร้างสรรค์ ในทางกลับกันถ้ามนุษย์มีจิตใจเชิงลบอาจแสดงพฤติกรรมเชิงก้าวร้าวทำลายล้างสำหรับ
 ศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สรุปเจตคติโดยวัด การตอบสนองการรับรู้ การตอบสนองของประสาท
 สัมผัสและการกระทำที่แสดงออกมาจากการเกิดเจตคติ และเจตคติเกิดจากอะไร

เจตคติเกิดจากการเรียนรู้ของบุคคล ไม่ใช่เป็นสิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด หากแต่อาจจะชอบหรือไม่
 ชอบสิ่งใดต้องภายหลังเมื่อตนเองได้มีประสบการณ์ในสิ่งนั้น ๆ แล้ว ดังนั้น จึงพอสรุปได้ว่าเจตคติ
 เกิดขึ้นจากเรื่องต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. การรวบรวมความคิดอันเกิดจากประสบการณ์หลาย ๆ อย่าง
2. เกิดจากความรู้สึกที่ร่ายพึมพำ
3. เกิดจากการเห็นตามคนอื่น

ชม ภูมิภาค (2516:66-67) ได้อธิบายเรื่องการเกิดเจตคติว่าเกิดจากการเรียนรู้และโดยมากก็เป็น
 การเรียนรู้ทางสังคม (social learning) ดังนั้นปัจจัยที่ทำให้เกิดเจตคติจึงมีหลายประการเช่น

1. ประสบการณ์เฉพาะ เมื่อคนเราได้รับประสบการณ์ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอาจจะมีลักษณะใน
 รูปแบบที่ผู้ได้รับรู้สึกว่าได้รางวัลหรือถูกลงโทษประสบการณ์ที่ผู้รู้สึกเกิดความพึงพอใจย่อมจะทำให้
 เกิดเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้น แต่ถ้าเป็นประสบการณ์ที่ไม่เป็นที่พึงพอใจก็ย่อมจะเกิดเจตคติที่ไม่ดี

2. การสอน การสอนนั้นอาจจะเป็นทั้งแบบที่เป็นแบบแผนหรือไม่เป็นแบบแผนก็ได้ซึ่ง
 ได้รับจากคนอื่น องค์การที่ทำหน้าที่สอนเรามีมากมายอาทิเช่น บ้าน วัด โรงเรียน สื่อมวลชนต่าง ๆ
 มักจะได้รับเจตคติที่สังคมมีอยู่และนำมาขยายตามประสบการณ์ของเรการสอนที่ไม่เป็นแบบแผน
 ส่วนใหญ่เริ่มจากครอบครัวตั้งแต่เด็ก ๆ มาแล้วพ่อแม่พี่น้องมักจะบอกเราว่าสิ่งนี้ไม่ดีสิ่งนี้ไม่ดีหรือ
 ใครควรทำอะไรมีความสำคัญอย่างไรการสอนส่วนมากเป็นแบบยึดทะนุและมักได้ผลดีเสียด้วยใน
 รูปแบบการปลูกฝังเจตคติ

3. ตัวอย่าง (Model) เจตคติบางอย่างเกิดขึ้นจากการเลียนแบบในสถานการณ์ต่างๆ เราเห็นคน
 อื่นประพฤติ เราเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมคนอื่นออกมาเป็นรูปของเจตคติถ้าเรายอมรับนับถือหรือเคารพ
 คนๆ นั้นเราก็มักยอมรับความคิดของเขาตามที่เรารู้ใจเช่น เด็กชายแดงเห็นบิดาดูรายการกีฬาทาง
 โทรทัศน์ประจำเขาก็จะแปลความหมายว่ากีฬานั้นเป็นเรื่องน่าสนใจและจะต้องดูหรือถ้าเขาเห็นพ่อแม่
 ระวังตัวต่อหูดรับแขกในบ้านมากกว่าของที่อยู่ในสนามหญ้าหลังบ้านเขาก็จะเกิดความรู้สึกว่าของ
 ในบ้านต้องระวังรักษาเป็นพิเศษซึ่งการเรียนรู้เช่นนี้ พ่อแม่ไม่จำเป็นต้องพูดว่าอะไรเลยเด็กจะเฝ้า
 สังเกตการณ์ปฏิบัติของพ่อแม่ต่อบุคคลอื่นอย่างถึถ้วนจะเรียนรู้ว่าใครควรคบใครควรนับถือใครไม่ควร
 นับถือ

4. ปัจจัยที่เกี่ยวกับสถาบันปัจจัยทางสถาบันมีอยู่เป็นอันมากที่มีส่วนสร้างสนับสนุนเจตคติของเรา ตัวอย่างเช่นการปฏิบัติตนในวัด ในโบสถ์ การแต่งกายของคนในสถานการณ์ทางสังคมต่างๆเป็นสิ่งที่ให้แนวเจตคติของคนเราเป็นอันมากสถานะที่มีผลต่อการก่อเกิดของเจตคตินั้นมีหลายอย่างอาทิเช่น

ประการแรกขึ้นอยู่กับการศึกษาที่เราคิดว่าเราเป็นพวกเดียวกัน(identification) เด็กที่ยอมรับว่าตนเองเป็นพวกเดียวกับพ่อแม่ย่อมจะรับเจตคติของพ่อแม่ง่ายขึ้นหรือที่โรงเรียนหากเด็กถือว่าครูเป็นพวกเดียวกับตนเด็กย่อมจะรับความเชื่อถือหรือเจตคติของครู

ประการที่สองขึ้นอยู่กับว่าเจตคตินั้นคนอื่นเป็นจำนวนมากเชื่ออย่างนั้นหรือคิดอย่างนั้น (uniformity) การที่เราจะมีเจตคติกลมเกลียวเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้นั้นอาจจะมีสาเหตุอื่นอีกเช่น โอกาสที่จะได้รับเจตคติแตกต่างกันไปนั้นไม่มีประการหนึ่งอีกประการหนึ่งหากไม่เห็นด้วยกับส่วนใหญ่ เราเกิดความรู้สึกว่า ส่วนใหญ่ปฏิเสธเรา นอกจากนี้ ประการที่สามการที่เรามีเจตคติตรงกับคนอื่นทำให้เราพุดติดต่อกับคนอื่นเข้าใจเมื่อเราเจริญเติบโตจากเด็กเป็นผู้ใหญ่นั้นแน่ที่สุดที่เราจะพบความแตกต่างของเจตคติมากมาย ในบ้านนี้นับว่าเป็นแหล่งเกิดเจตคติตรงกันที่สุดแต่พอมีเพื่อนฝูงเราจะเห็นว่าเจตคติของเพื่อนฝูงและของพ่อแม่ของเขาแตกต่างกันบ้างในโรงเรียนโดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับการศึกษาชั้นสูงเราจะพบความแตกต่างของเจตคติมากมายดังนั้นเราจะเห็นได้ว่าเจตคติแรกๆที่เราได้รับนั้นค่อนข้างจะคงทนถาวรเจตคตินั้นมักจะสามารถนำไปใช้กับสถานการณ์ใหม่ที่คล้ายกันเช่นที่มีพ่อคุณเข้มงวดเขาจะเกิดความมั่งร้ายต่อพ่ออาจจะคิดว่าผู้บังคับบัญชานั้นคุณเข้มงวดและเกิดความรู้สึกมั่งร้ายต่อผู้บังคับบัญชาก็ได้หรือคนงานที่ไม่ชอบหัวหน้างานอาจจะนำความไม่ชอบนั้นไปใช้ต่อบริษัทหรือเกลียดบริษัทไปด้วย

ลักษณะของเจตคติ

ทิตยา สุวรรณชนู (2520:602-603) กล่าวถึงลักษณะสำคัญของเจตคติ4 ประการ คือ

1. เจตคติ เป็นสภาวะก่อนที่พฤติกรรมได้ตอบสนองต่อเหตุการณ์หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะหรือจะเรียกว่าสภาวะพร้อมที่จะมีพฤติกรรมจริง

2. เจตคติ จะมีความคงตัวอยู่ในช่วงระยะเวลาแต่มิได้หมายความว่าไม่มีการเปลี่ยนแปลง

3. เจตคติ เป็นตัวแปรหนึ่งนำไปสู่ความสอดคล้องระหว่างพฤติกรรม ความรู้สึกนึกคิดไม่ว่าจะเป็นการแสดงออกโดยวาจา หรือการแสดงความรู้สึก ตลอดจนการที่จะต้องเผชิญหรือหลีกเลี่ยงต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

4. เจตคติ มีคุณสมบัติของแรงจูงใจในอันที่จะทำให้บุคคลประเมินผลหรือเลือกสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งหมายความว่าไปถึงการกำหนดทิศทางของพฤติกรรมจริงด้วย

เจตคตินับว่าเป็นส่วนประกอบที่สำคัญในการทำงานอย่างหนึ่งนอกจากความพร้อมและการจูงใจ บุคคลที่มีเจตคติที่ดีต่อการทำงานจะช่วยให้ทำงานได้ผลทั้งนี้เพราะเจตคติเป็นต้นกำเนิดของความคิดและการแสดงการกระทำออกมานั่นเอง

กล่าวโดยสรุป เจตคติ เป็นลักษณะทางจิตของบุคคลที่เป็นแรงขับเคลื่อนของบุคคลแสดงพฤติกรรมที่จะแสดงออกไปในทางต่อต้านหรือสนับสนุนต่อสิ่งนั้นหรือสถานการณ์นั้น ถ้าทราบทัศนคติของบุคคลใดที่สามารถทำนายพฤติกรรมของบุคคลนั้นได้โดยปกติคนเรามักแสดงพฤติกรรมในทิศทางที่สอดคล้องกับทัศนคติที่มีอยู่

อย่างไรก็ดีเจตคติเมื่อเกิดขึ้นแล้วอาจจะมีลักษณะที่ค่อนข้างถาวรและคงทน ความรังเกียจเคียดแค้นที่เรารู้ในวัยเด็กอาจจะคงอยู่ต่อไปจนชั่วชีวิตเจตคติทางการเมือง ศาสนาและอื่นๆมักจะมีความคงทนเป็นอันมาก สาเหตุที่ทำให้เจตคติบางอย่างมีความคงทนอาจมีสาเหตุดังต่อไปนี้

1. เนื่องจากเจตคตินั้นเป็นแนวทางปรับตัวได้อย่างพอเพียงก็ทราบได้สถานการณ์นั้นยังสามารถจะใช้เจตคติเช่นนั้นในการปรับตัวอยู่เจตคตินั้นก็จะยังคงไม่เปลี่ยนแปลงเนื่องจากไม่สามารถที่จะใช้ได้เนื่องจากสถานการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไปแล้วเจตคตินั้นก็จะเปลี่ยนแปลงไปด้วยตัวอย่างเช่นในสหรัฐอเมริกาคนส่วนใหญ่จะคัดค้านการช่วยเหลือของรัฐบาลอย่างรุนแรงแต่พอเกิดเศรษฐกิจตกต่ำอย่างรุนแรงก็อาจจะรับความช่วยเหลือของรัฐบาลมากขึ้น

2. เหตุที่เจตคติไม่เปลี่ยนแปลงง่ายก็เพราะว่าผู้มีเจตคตินั้นจะไม่ยอมรับรู้สิ่งยกเว้นใดๆ เหตุการณ์เช่นนี้เรียกว่า Selective perception เช่น คนที่เกลียดชัง เกิดความคิดว่าพวกยิวนี้ชั่วเหี้ยมโหดเอาเปรียบต่อมามียิวมาอยู่บ้านใกล้ๆ ที่ยิวคนนั้นแสนจะดีเป็นกันเองให้ความช่วยเหลือเราดีเจตคติของเราที่อยู่เดิมจะไม่ยอมรับรู้ความดีของยิวเช่นนั้น ดังนั้นเจตคติจึงไม่เปลี่ยน

3. สาเหตุอีกอย่างหนึ่งคือความภักดีต่อหมู่กลุ่มที่เราเป็นสมาชิกคนเราไม่อยากจะเชื่อว่าทรยศต่อพวก ตัวอย่างเช่น หญิงสาวถูกอบรมมาในครอบครัวซึ่งเคร่ง ไม่ยอมให้เล่นการพนันสูบบุหรี่เพราะการกระทำเช่นนั้นครอบครัวถือว่าการกระทำมิใช่วิสัยสตรีที่ดีที่จะพึงกระทำ ต่อมาแม้ว่าจะมีโอกาสที่จะกระทำได้ แต่ไม่ทำเพราะเห็นว่าขัดต่อเจตคติของพ่อแม่ที่เคยสั่งสอนไว้

4. ความต้องการป้องกันตนเองบุคคลที่ไม่ยอมเปลี่ยนเจตคติที่เขาที่อยู่เดิมนั้นอาจเนื่องจากเหตุผลว่าหากเขาเปลี่ยนแปลงแล้วจะทำให้คนอื่นเห็นว่าเขาอ่อนแอเช่น คนขายของเสนอวิธีการขาย

ใหญ่ให้หัวหน้าหัวหน้าเห็นว่าดีเหมือนกันแต่ไม่ยอมรับเพราะเห็นว่าเป็นเรื่องที่ทำให้คนอื่นเห็น
หัวหน้าไม่มีความสามารถ

5. การได้รับการสนับสนุนจากสังคมนั้นคือการที่เราเชื่ออย่างนั้น มีเจตคติอยู่อย่างนั้นเรายัง
ได้รับการสนับสนุนกับคนที่มีความเชื่ออย่างเดียวกับเราอยู่

หน้าที่และประโยชน์ของเจตคติ

เคทซ์ (Katz, อ้างถึงใน นพมาศ. 2534:130) มองว่าเจตคติมีประโยชน์และหน้าที่คือ

1. เป็นประโยชน์โดยการเป็นเครื่องมือ ปรับตัวและเป็นประโยชน์ในการใช้เพื่อทำการต่างๆ
2. ทำประโยชน์โดยการใช้อุปถัมภ์สภาวะจิตใจ หรือปกป้องสภาวะจิตของบุคคลเพราะ
ความคิด หรือความเชื่อบางอย่างสามารถทำให้ผู้เชื่อหรือคิดสบายใจ ส่วนจะผิดจะถูกเป็นอีกเรื่องหนึ่ง
3. เจตคติทำหน้าที่แสดงค่านิยมให้คนเห็นหรือรับรู้
4. มีประโยชน์หรือให้คุณประโยชน์ทางความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับผู้คนและสิ่งต่างๆ
5. ช่วยให้ผู้บุคคลมีหลักการและกฎเกณฑ์ในการแสดงพฤติกรรมหรือช่วยพัฒนาค่านิยม
ให้กับบุคคลการที่บุคคลมีทัศนคติที่ดีต่อบุคคล สถานการณ์ต่างๆในสังคม จะเป็นสิ่งที่ช่วยให้
บุคคลสามารถประเมิน และตัดสินใจได้ว่าควรจะทำอะไรดีหรือไม่ดีจึงจะเหมาะสมและดี

ชม ภูมิภาค (2516 : 65) หน้าที่ของเจตคติ เจตคติทำหน้าที่เกี่ยวกับการรับรู้อย่างมาก เจตคติมีส่วน
กำหนดการมองเห็นของคน นอกจากนี้ยังทำหน้าที่อื่นๆ อีกเช่น

1. เตรียมบุคคลเพื่อให้พร้อมต่อการปฏิบัติการ
2. ช่วยให้ผู้บุคคลได้คาดคะเนล่วงหน้าว่าจะอะไรจะเกิดขึ้น
3. ทำให้บุคคลได้รับความสำเร็จตามหลักชัยที่วางไว้

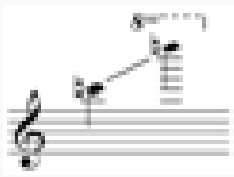
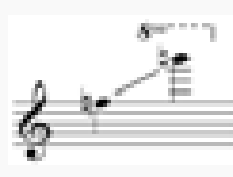
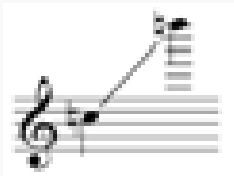
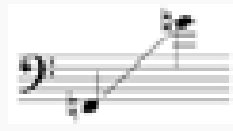
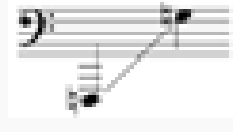
ขลุ่ยรีคอร์เดอร์ (Recorder)

เป็นเครื่องดนตรีตระกูลหนึ่งที่มีแต่โบราณจัดอยู่ในกลุ่มเครื่องดนตรีประเภทเครื่องลมไม้
(Woodwind Instrument) มีประวัติอันยาวนานและมีแหล่งกำเนิดในทวีปยุโรปโดยเราจะพบว่าขลุ่ยรี
คอร์เดอร์ สามารถพบได้ตั้งแต่สมัยศตวรรษที่3 แล้ว ขลุ่ยรีคอร์เดอร์ ในยุคแรกๆ จะมีรูปีด 4 หรือ 6 รู
หรือมากกว่า โดยจะใช้ในการบรรเลงบทเพลงต่างชนิดกันในช่วงศตวรรษที่16ขลุ่ยรีคอร์เดอร์ได้รับความ
ความนิยมไปทั่วยุโรปทั้งในกลุ่มขุนนางชั้นสูงลงไปถึงประชาชนโดยทั่วยุโรปและมีความ

เจริญสูงสุดในยุคBaroque และเริ่มเสื่อมลงในช่วงศตวรรษที่ 18 ตอนกลาง- ปลาย ในช่วงศตวรรษที่ 20 ได้มีการฟื้นฟูขลุ่ยรีคอร์เดอร์ขึ้นอีกครั้ง โดยครอบครัวDolmetch เป็นผู้ที่ได้นำบทเพลงยุคโบราณที่มีการใช้ขลุ่ยรีคอร์เดอร์ มาบรรเลงเผยแพร่ใหม่ อีกทั้งยังได้มีการพัฒนาขลุ่ยรีคอร์เดอร์ขึ้น เพื่อให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นด้วยในปี ค.ศ. 1925 ได้มีการจัดเทศกาลด้านดนตรีขึ้นที่เมืองHaslemere งานนี้ได้เชิญนักดนตรีและบุคคลที่เกี่ยวข้องด้านดนตรีจากทั่วยุโรปมาร่วมงานซึ่งงานนี้ได้เกิดการการแตกแขนงของขลุ่ยรีคอร์เดอร์ขึ้น โดยมีนักดนตรีจากเยอรมันเข้าร่วมงานและนำขลุ่ยรีคอร์เดอร์ดั้งเดิมไปปรับเปลี่ยนระบบนิ้วจนเกิดระบบนิ้วเยอรมัน(German)ขึ้นในช่วงปี1930เริ่มมีการใช้ขลุ่ยรีคอร์เดอร์ในการเรียนการสอนตามชั้นเรียนเป็นครั้งแรกในปี ค.ศ. 1935 ที่ประเทศอังกฤษ โดย Mr.Edgar Hunt ซึ่งเป็นทั้งนักดนตรีและนักการศึกษา เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านขลุ่ยรีคอร์เดอร์เป็นอย่างดี เขาได้แต่งตำรา“The Recorder and its Music” ขึ้น เขาเริ่มสอนครั้งแรกที่Trinity college , London จากนั้นขลุ่ยรีคอร์เดอร์จึงกลับมาได้รับความนิยมใช้ในการเรียนการสอนตามชั้นเรียนมากขึ้นเรื่อยๆเนื่องจากเป็นเครื่องดนตรีที่เป่าง่ายราคาถูก ปัจจุบันทั่วโลกต่างนิยมใช้ขลุ่ยรีคอร์เดอร์เป็นเครื่องดนตรีเพื่อการศึกษาดนตรีตามชั้นเรียนต่างๆ ทั้งในระดับชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษา(<http://www.musicptv.ob.tc/recorder.html> : online)

รีคอร์เดอร์ (Recorder) เป็นเครื่องดนตรีสากล ประเภทเครื่องเป่าลมไม้รีคอร์เดอร์สร้างขึ้นในปลายศตวรรษที่ 14 ถือกำเนิดในประเทศอังกฤษ นิยมเล่นในสมัยยุคกลาง และมีความเจริญสูงสุดในยุคบาโรก เป็นเครื่องเป่าที่มีลักษณะการเป่าแบบด้านตรง มีรูปแบบการเกิดเสียงแบบเดียวกันกับนกหวีด คือ บริเวณปากเป่านั้น จะทำเป็นช่องลม(Win Way) เพื่อที่จะพุงเข้าไปกระทบกับปากนกแก้ว ทำให้อากาศเกิดการสั่นสะเทือน เกิดเป็นคลื่นเสียงภายในท่อ เกิดเป็นระดับเสียงต่างๆ ท่อของรีคอร์เดอร์มีรูปทรงกรวย คือ จากส่วนปลายของปากเป่าลงมายังส่วนปลายท่อจะค่อยๆ สอดลง และแคบสุดบริเวณปลายของรีคอร์เดอร์ ในปัจจุบันรีคอร์เดอร์เป็นเครื่องดนตรีสำหรับหัดเรียนดนตรีขึ้นเบื้องต้น โดยเฉพาะในระดับประถมศึกษาส่วนประกอบของรีคอร์เดอร์รีคอร์เดอร์เป็นเครื่องดนตรีประเภทเป่าลมไม้ที่ไม่มีลิ้น มีลักษณะเป็นท่อตั้งตรง มีปากเป่าและรูเปิดบังคับทิศทางลมเพื่อให้เกิดเสียง แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนบน ส่วนกลาง และส่วนล่าง โดยส่วนบนเป็นส่วนที่ใช้ปากเป่าให้เกิดเสียง ส่วนกลางและส่วนล่างเป็นส่วนที่ทำให้เกิดระดับเสียงต่างๆ เพราะมีรูสำหรับใช้นิ้วในการปิดเปิดรู ที่ใช้ในการบังคับทิศทางลมให้เกิดระดับเสียง นิยมผลิตจากไม้เนื้อแข็ง เช่น เมเปิ้ล ซีดาร์ โรสวู้ด เป็นต้น แต่ปัจจุบันรีคอร์เดอร์นิยมผลิตจากพลาสติกเพราะมีราคาถูก และคุณภาพของพลาสติกนั้นเป็นมาตรฐานที่ควบคุมการผลิตให้คงที่ได้ง่าย

ประเภทของรีคอร์ดอร์

RECORDER FAMILY			
Instruments in C	Range	Instruments in F	Range
garklein		sopranino <u>Listen to it</u>	
soprano (descant) <u>Listen to it</u>		alto (treble)	
tenor		bass (bass in F)	
great bass (bass in C)		contra bass	
subcontra bass		sub-subcontrabass (octocontrabass)	

ขลุ่ยรีคอร์ดอร์เดอมีทั้งหมด 10 ประเภท แต่ที่นิยมในปัจจุบันมี 6 ประเภทเท่านั้น ได้แก่

1. โซปราโน (Sopranino) มีขนาดความยาวประมาณ 24 เซนติเมตร มีขนาดเล็ก ลักษณะเสียงสูงแหลมมาก ถ้าใช้นิ้วปิดทั้ง รูจะได้เสียง
2. "ฟา"โซปราโน (Soprano) หรือเดสแคนท์ (Descant) มีความยาวประมาณ 31 เซนติเมตร เป็น

ประเภทที่ได้รับความนิยมเล่นมากที่สุด ถ้าใช้นิ้วปิดทั้งหมด รุจะได้เสียง Middle C หรือ โดกลางเมื่อเทียบกับเสียงเปียโน

3. อัลโต (Alto) หรือ เทรีบเบิล (Treble) มีความยาวประมาณ 47 เซนติเมตร
4. เทนเนอร์ (Tenor) มีความยาวประมาณ 64 เซนติเมตร
5. เบส (Bass) มีความยาวประมาณ 94 เซนติเมตร
6. คอนทราเบส (Contra bass)

โดยแต่ละประเภทจะแตกต่างกันที่ขนาดและระดับเสียงต่างกัน รีคอร์เดอร์ที่มีระดับเสียงต่ำขนาดก็จะใหญ่กว่ารีคอร์เดอร์ที่มีระดับเสียงสูง (<http://th.wikipedia.org/wiki/> : online)

การจับขลุ่ย

ให้ใช้มือซ้ายจับลำตัวขลุ่ยรีคอร์เดอร์ส่วนบน โดยนิ้วชี้ นิ้วกลาง นิ้วนาง แทนด้วยตัวเลข 1 2 และ 3 ตามลำดับ นิ้วหัวแม่มือปิดที่รูด้านหลัง ส่วนมือขวาจับลำตัว ส่วนล่างของขลุ่ยรีคอร์เดอร์ โดยจะใช้ 4 นิ้ว คือนิ้วชี้ นิ้วกลาง นิ้วนาง และนิ้วก้อยแทนด้วยตัวเลข 2 3 และ 4 ตามลำดับ นิ้วหัวแม่มือขวาใช้ประคองขลุ่ยไว้

การเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์

เมื่มนิมฟิปากเบา ๆ อมปากขลุ่ยรีคอร์เดอร์เล็กน้อยเป่าลมเข้าเบา ๆ ก็จะเกิดเสียงตามต้องการ เมื่อจะเป่าเสียงสูงต้องเมื่มนิมฟิปากให้แน่นขึ้นแล้วเป่าลมแรง ส่วนการเป่าเสียงต่ำจะค่อย ๆ ผ่อนริมฝีปากออกแล้วเป่าลมเบา ๆ การเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์มีวิธีเป่าหลายวิธี เช่น การเป่าโดยใช้ลิ้นเพื่อให้เสียงหนักแน่นและเสียงขาดจากกันเป็นตัว ๆ หรือการเป่าโดยใช้ลมเพื่อให้ลิ้นไหลติดต่อกัน เป็นต้น ผู้ฝึกเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์ควรฝึกการควบคุมลม ให้ลมที่เป่ามีความสม่ำเสมอโดยการเป่าออกเสียงให้ตำแหน่งลิ้นเหมือนพูดคำว่า ทู “Too” และใช้ลมเป่า พอประมาณ ไม่เป่าด้วยลมที่แรงหรือลมที่เบาเกินไปซึ่งพอจะสรุปเป็นข้อ ๆ ได้ดังนี้

1. วางตำแหน่งนิ้วให้ถูกต้องประคองขลุ่ยให้ทำมุมกับลำตัวเป็นมุม 45 องศา
2. ใช้มือซ้ายวางนิ้วอยู่ส่วนบนของขลุ่ยและมือขวาวางนิ้วอยู่ส่วนล่างของขลุ่ย
3. วางปากขลุ่ยระหว่างริมฝีปากบนและล่าง เมื่มนิมฟิปากอมปากขลุ่ยเล็กน้อย
4. ขณะที่เป่าโน้ตพยายามปิด “รู” ให้สนิท ยกนิ้วขึ้นลงอย่างรวดเร็วตามการเปลี่ยนแปลง

ของระดังเสียง

5. อย่ากัดปากขลุ่ย (Mouth piece) ขณะที่เป่า
6. ควบคุมลมหายใจ อย่าเป่าลมแรงเกินไปเพราะจะทำให้เสียงเพี้ยน(ผิด) จงจำไว้ว่าเสียงที่ถูกตัดจะต้องเกิดจากการเป่า และพยายามสังเกตด้วยว่าเวลาเป่าเสียงต่ำ ควรจะเป่าลมเบา ๆ เสียงสูง ควรจะเป่าลมแรง ๆ ตามระดับตัวโน้ต
7. ควรสังเกตในการวางท่าในการเป่า ทั้งยืนและนั่ง ให้สง่างามหลังตรง เพราะจะช่วยให้การควบคุมลมที่เป่าได้ดีด้วย
8. ควรฝึกเป่าขลุ่ยเป็นประจำอย่างน้อยวันละ 1 – 2 ครั้ง

การดูแลรักษาขลุ่ยรีคอร์เดอร์

1. นำขลุ่ยรีคอร์เดอร์ ล้างด้วยน้ำ สะอาดหรือน้ำ อุ่นที่ผสมสบู่อ่อน ๆ ทุกครั้งหลังการใช้งาน
2. การประกอบหรือถอดขลุ่ยรีคอร์เดอร์ ควรถอดข้อต่อด้วยการค่อย ๆ หมุนออกตามแนวเข็มนาฬิกา ท่อนส่วนหัว(Head Joint) ที่ล้างสะอาดแล้วควรเช็ดด้วยผ้านุ่ม ๆ ที่สะอาดห้ามใช้การสะบัดให้แห้ง เพราะขลุ่ยรีคอร์เดอร์อาจแยกหลุดออกจากกัน หรือหล่นแตกได้ง่าย
3. การทำความสะอาดส่วนกลาง(Middle Joint) และส่วนท้าย(Foot Joint) โดยวิธีใช้ผ้านุ่มที่สะอาดเช็ด และการถอดข้อต่อออกจากกันอาจใช้ไม้ หรือแท่งพลาสติกทำความสะอาด โดยสอดผ้าเข้าไปเช็ดข้างในตัวขลุ่ยให้สะอาด
4. เมื่อเห็นว่าแห้งที่แล้ว ควรทาสีที่บริเวณข้อต่อต่าง ๆ เพื่อป้องกันการประกอบเข้าด้วยกันและไม่แน่นเกินไปเมื่อจะถอดออกมาทำความสะอาดในครั้งต่อไป
5. ควรเก็บใส่ซองเก็บ หรือกล่องที่ติดมากับตัวเครื่อง เพื่อความเป็นระเบียบ ผู้ที่ไม่เกะกะลว้นำไปเก็บในตู้ หรือบริเวณที่เก็บเครื่องดนตรีให้เรียบร้อย

ประโยชน์ของการดูแลรักษาขลุ่ยรีคอร์เดอร์

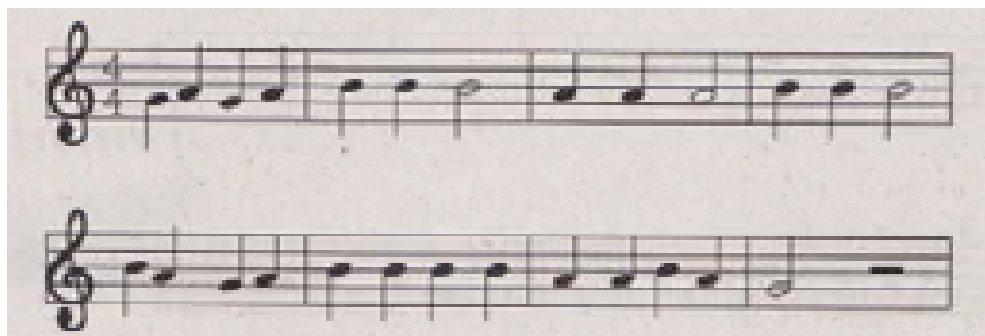
- เครื่องดนตรีสะอาดไม่เป็นอันตรายต่อผู้เป่า
- เพื่อยืดอายุการใช้งานของเครื่องดนตรี
- เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อย

(<http://www.sahavicha.com/?name=webboard&file=read&id=577> : online)

หน่วยการเรียนรู้ที่ 9 การเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์ วิชาศิลปะพื้นฐานดนตรี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง 1) อธิบายลักษณะขลุ่ยรีคอร์เดอร์ได้ถูกต้อง 2) เปรียบเทียบลักษณะขลุ่ยรีคอร์เดอร์ชนิดต่างได้ 3) เป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์ได้ถูกต้องและเหมาะสมตามโน้ตเพลงที่กำหนดให้ 4) ชื่นชมและเห็นความสำคัญของการเล่นดนตรีสากล วีระศิลป์ ช้างขุน และคณะ (2552, หน้า 58)

รีคอร์เดอร์ คือเครื่องดนตรีชนิดหนึ่งในตระกูลเครื่องเป่าลมไม้ ขลุ่ยรีคอร์เดอร์มีประวัติอันยาวนานในอดีต ขลุ่ยรีคอร์เดอร์เป่าที่นิยมมากในระบบการศึกษา เนื่องจากมีขนาด ราคา และคุณภาพเครื่องดนตรีที่สามารถบรรเลงและฝึกปฏิบัติได้เท่าเทียมกับเครื่องดนตรีอื่นๆ ขลุ่ยรีคอร์เดอร์แบ่งออกเป็น 6 ขนาด ได้แก่ 1) โซปราโน รีคอร์เดอร์ 2) โซปราโน รีคอร์เดอร์ 3) อัลโต รีคอร์เดอร์ 4) เทเนอร์ รีคอร์เดอร์ 5) เบส รีคอร์เดอร์ 6) คอนทราเบส รีคอร์เดอร์ การเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์ขั้นพื้นฐาน ลักษณะการนั่งการยืน ร่างกายจะต้องปราศจากการเกร็ง ส่วนบนตั้งแต่เอวขึ้นไปต้องตั้งตรง และอยู่ในอาการผ่อนคลายมากที่สุด ลักษณะการจับขลุ่ยรีคอร์เดอร์ มือซ้ายจับส่วนบนของขลุ่ยใช้นิ้วหัวแม่มือปิดตำแหน่งรูด้านใน นิ้วชี้ นิ้วกลาง และนิ้วนาง ปิดตามลำดับจากตำแหน่งรูบนสุด มือขวาใช้นิ้วชี้ นิ้วกลาง นิ้วนาง นิ้วก้อย ปิดตำแหน่งรูถัดจากมือซ้ายตามลำดับ ลักษณะการหายใจ เครื่องดนตรีจำพวกเครื่องเป่าจะขึ้นอยู่กับลมที่เป่าออกมา ดังนั้นจึงต้องเรียนรู้การหายใจที่ถูกต้อง คือ เมื่อหายใจเข้าจะบังลงจะเคลื่อนตัวลงทำให้เกิดที่ว่างบริเวณทรวงอก อากาศภายนอกจะไหลเข้าไปแทนที่โดยผ่านทางปากหรือจมูก หดอดลม แล้วจึงเข้าสู่ปอด เมื่อหายใจออกกะบังลงจะยกตัวสูงขึ้น อากาศภายในปอดจะถูกผลักออกมาทางหลอดลมจมูก และปาก ขั้นตอนการหายใจ 1) หายใจเข้าโดยใช้กะบังลม 2) เก็บลมไว้ในปอด และจัดเตรียมปากเป่าให้เข้าที่ 3) ดันลมหายใจออกจากปอดปะทะกับลิ้น 4) ปฏิบัติจังหวะในห้องเพลง วีระศิลป์ ช้างขุน และคณะ (2552, หน้า 59 - 60)

แบบฝึกปฏิบัติขลุ่ยรีคอร์เดอร์**แบบฝึกหัดที่ 1****แบบฝึกหัดที่ 2****แบบฝึกหัดที่ 3**

แบบฝึกหัดที่ 4

แบบฝึกหัดที่ 5

แบบฝึกหัดที่ 6

จากแบบฝึกหัดทั้ง 6 ชุด ผู้วิจัยได้สอนนักเรียนฝึกและทดสอบการปฏิบัติของนักเรียนทั้งแบบฝึกหัด เป็นการเก็บคะแนนครั้งที่ 1 มีคะแนน รวม 10 คะแนน และผู้วิจัยได้เพิ่มบทเพลงนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในหนังสืออีก 1 บทเพลง เป็นการเก็บคะแนนครั้งที่ 2 มีคะแนนรวม 10 คะแนน ดังต่อไปนี้

JOLLY JOLLY CHRISTMAS Words and Music by JOHNNY MARKS

Copyright © 1962, 1964 by J.F. NICHOLAS MUSIC INC., 1475 Broadway, New York, N.Y.
Used by permission

nicholas music inc, (1964, 186)

การวัดผลและประเมินผลวิชาดนตรี

การวัดผลและประเมินผลทางการศึกษา

การวัดผล (measurement) หมายถึง กระบวนการหาปริมาณ หรือจำนวนสิ่งของต่างๆ โดยใช้เครื่องมือ อย่างใดอย่างหนึ่งมาวัด ผลจากการวัดมักจะออกมาเป็นตัวเลข หรือ สัญลักษณ์

การประเมินผล (evaluation) หมายถึง การพิจารณาตัดสินเกี่ยวกับคุณภาพ คุณค่า ความจริง และการกระทำ หรือตัดสินชี้ขาดคุณลักษณะต่างๆ ที่ได้จากการวัดผล โดยอาศัยเกณฑ์การพิจารณาอย่างใดอย่างหนึ่ง

ความสำคัญของการวัดผลและการประเมินผลทางการศึกษา หมายถึง กระบวนการทางการศึกษาเป็นกระบวนการของการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ให้เป็นไปในแนวทางที่พึงประสงค์ กระบวนการทางการศึกษาประกอบด้วยหลักพื้นฐานสำคัญ ประการ คือ

1. วัตถุประสงค์ทางการศึกษาเกิดจากความต้องการทางสังคมในอันที่จะพัฒนาให้ผู้เรียนเจริญงอกงามทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม
2. ประสพการณ์ผู้เรียนคือ การจัดประสพการณ์การเรียนรู้ให้กับผู้เรียนให้ตรงตามวัตถุประสงค์ทั้งด้าน วิธีการ เนื้อหาให้เหมาะสมกับวัยและความต้องการของสังคม
3. กระบวนการประเมินผล เป็นตัวบ่งชี้ให้ทราบว่า ประสพการณ์การเรียนรู้ที่ได้ดำเนินไปได้ผลมากน้อยเพียงใดเพื่อปรับปรุงประสพการณ์การเรียนรู้ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์

องค์ประกอบทั้ง 3 มีส่วนสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด ถ้าขาดส่วนใดส่วนหนึ่งย่อมทำให้กระบวนการทางการศึกษาไม่สมบูรณ์ โดยเฉพาะการประเมินผลนั้นเป็นกระบวนการสำคัญที่จะนำมาซึ่งข้อมูลและข้อเท็จจริงเพื่อสรุปว่า การจัดประสพการณ์การเรียนรู้ที่กระทำไปนั้นประสบความสำเร็จตามความมุ่งหมายมากน้อยเพียงใด เพื่อปรับปรุงและพัฒนาการจัดประสพการณ์การเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สุภาพ วาดเขียน อรพินธ์ โกษนา (2524, หน้า 1 - 2)

ความหมายของการวัดผลภาคปฏิบัติ

ไพศาล หวังพานิช (2523) กล่าวว่า การวัดผลภาคปฏิบัติเป็นความสามารถที่ผู้เรียนได้แสดงพฤติกรรมตรงออกมาจากการกระทำโดยการผสมผสานหลักการ วิธีการต่างๆ ที่ได้รับการฝึกฝนให้ปรากฏออกมาเป็นทักษะของผู้เรียน ซึ่งทักษะของผู้เรียนนั้นจะสังเกตได้ขณะที่กำลังปฏิบัติโดยตรงซึ่งประกอบด้วย 1) ทักษะในการปฏิบัติ (manual skill) เป็นการขยับจับวัสดุเครื่องมือต่างๆ 2) ทักษะการสังเกต (observation) เป็นการสังเกตสิ่งต่างๆ เพื่อหารายละเอียดหรือเปรียบเทียบรวมถึงการสังเกตผลจากการปฏิบัติ 3) ทักษะในการดำเนินการทดลอง (carrying out procedure) เป็นการปฏิบัติตามวิธีการที่กำหนดไว้ในแบบเรียนหรือคู่มือ รวมถึงการเตรียมการ หรือคิดค้นวิธีใหม่สอดคล้องกับ เขียน ไชยสร (2529, หน้า 37) ที่ว่าการวัดผลภาคปฏิบัติเป็นการวัดความสามารถของบุคคลในการทำงานอย่างใดอย่าง

หนึ่ง โดยบุคคลนั้นต้องลงมือปฏิบัติจัดการกระทำ(manipulate) การวัดเริ่มต้นวัดได้ตั้งแต่การเตรียม ขั้นตอนลงมือปฏิบัติ ขั้นตอนผลงาน และต้องมีวัตถุประสงค์ในการวัดแต่ละครั้ง รวมทั้งโกวิทย์ ประวาลพุกษ์ และสมศักดิ์ สินธุระเวช(2523, หน้า 10) ได้อธิบายการวัดภาคปฏิบัติว่าต้องวัด ประการณ คือ 1)

ความสามารถและทักษะในการปฏิบัติงาน หมายถึงการวัดวิธีปฏิบัติการ(procedure) และวัดผลของงาน(product) 2) การวัดพฤติกรรมของนักเรียนว่ามีพฤติกรรมอย่างไร มีความตั้งใจในการทำงาน มีความรับผิดชอบ ให้ความร่วมมือ มีความสนใจ มีวินัยในตนเองหรือไม่ พฤติกรรมหรือการกระทำดังกล่าววัดได้ด้วยการสังเกต

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การวัดผลภาคปฏิบัติเป็นการประเมินโดยผู้ประเมินโดยการสังเกต ทั้งวิธีการปฏิบัติ ขั้นตอนปฏิบัติ และพฤติกรรมต่างๆ ตามเป้าประสงค์ของการปฏิบัตินั้นๆ และประเมินผลงานที่ปฏิบัติออกมาจากนั้นแปลผลออกมาเป็น สัญลักษณ์เพื่อนำไปสรุปต่อไป

เกณฑ์การให้ระดับผลการเรียน

การตัดสินผลการเรียนรายวิชาของกลุ่มสาระการเรียนรู้สถานศึกษาสามารถให้ระดับผลการเรียน ๘ ระดับ หรือระดับคุณภาพการปฏิบัติของผู้เรียนตัดสินผลการเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานใช้ระบบผ่านและไม่ผ่าน โดยกำหนดเกณฑ์การตัดสินผ่านแต่ละวิชาที่ร้อยละ 50 จากนั้นจึงให้ระดับผลการเรียนที่ผ่านเป็นระบบต่างๆ ตามที่สถานศึกษากำหนดได้แก่ระบบตัวเลขระบบตัวอักษร ระบบที่ใช้คำสำคัญสะท้อนมาตรฐานตารางข้างใต้ แสดงการให้ระดับผลการเรียนด้วยระบบต่างๆ และการเทียบกันได้ระหว่างระบบกรณีที่สถานศึกษาให้ระดับผลการเรียนด้วยระบบต่างๆ สามารถเทียบกันได้ดังนี้

ระบบตัวเลข	ระบบตัวอักษร	ระบบร้อยละ	ระบบที่ใช้ค่าสำคัญสะท้อนมาตรฐาน		
			5 ระดับ	4 ระดับ	2ระดับ
4	A	80-100	ดีเยี่ยม	ดีเยี่ยม	ผ่าน
3.5	B+	75-79	ดี	ดี	
3	B	70-74			
2.5	C+	65-69	พอใช้	ผ่าน	
2	C	60-64			
1.5	D+	55-59	ผ่าน		
1	D	50-54			
0	F	0-49	ไม่ผ่าน	ไม่ผ่าน	ไม่ผ่าน

(เอกสารประกอบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พศ. 2551)

ทฤษฎีการเรียนรู้

ทฤษฎีของธอร์นไดค์

ธอร์นไดค์ (Thorndike, 1969) ได้กล่าวถึงทฤษฎีลองผิดลองถูกที่สามารถนำมาใช้ในการเรียนการสอนคนตรีได้ ซึ่งทฤษฎีดังกล่าวเกิดจากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองที่มีจะออกมาในรูปแบบต่างๆ หลายรูปแบบ ของผู้เรียนในแต่ละขั้นนั้นตอนอย่างต่อเนื่องโดยอาศัยกฎเกณฑ์การเรียนรู้ 3 ประการ คือ 1) กฎแห่งความพร้อม (law of readiness) หมายถึง สภาพความพร้อมหรือวุฒิภาวะของผู้เรียนทั้งร่างกาย จิตใจ อวัยวะต่างๆ ในการเรียนรู้รวมทั้งพื้นฐานประสบการณ์เดิม สภาพความพร้อมของหู ตา ปะสาท สอง กล้ามเนื้อ ที่จะเชื่อมโยงความรู้หรือสิ่งใหม่ตลอดจนความสนใจความเข้าใจต่อสิ่งที่เรียน ก็จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ 2) กฎแห่งการฝึกหัด (law of exercise) หมายถึง การที่ผู้เรียนได้ฝึกหัดหรือการทำซ้ำๆ บ่อยๆ ย่อมจะทำให้เกิดความสมบูรณ์ถูกต้อง กฎนี้เป็น การเน้นความมั่นคงระหว่างการเรียนรู้และการตอบสนองที่ถูกต้องย่อมนำมาซึ่งความสมบูรณ์ กฎแห่งการฝึกหัดประกอบด้วย กฎแห่งการใช้ (law of use) หมายถึง การฝึกฝน การตอบสนองอย่างใดอย่างหนึ่งอยู่เสมอ ย่อมทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มั่นคงถาวรและไม่ลืม และกฎแห่งการไม่ใช้ (law of disuse) หมายถึง การไม่ได้ฝึกฝนหรือไม่ได้ทำบ่อยๆ ย่อมทำให้ความมั่นคงระหว่างสิ่งเร้ากับการ

ตอบสนองอ่อนกำลังลง ไม่ดีเท่าที่ควร หรืออาจทำให้ความรู้ที่นั้นลืมนั่นไปก็ได้) กฎแห่งความพอใจ (law of effect) กฎนี้เป็นผลทำให้เกิดความพอใจเมื่ออินทรีย์ได้รับความพอใจ จะทำให้การเรียนรู้ระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองมีความเข้มแข็ง มั่นคง ในทางกลับกันหากอินทรีย์ไม่ได้รับความพอใจ การเรียนรู้ระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองจะลดลง อาร์ พันธัมณี(2542, หน้า 123 - 125) ไพบูลย์ เทวรักษ์ (2540, หน้า 21 - 24)

ทฤษฎีพัฒนาการทางปัญญาของเพียเจต์

เพียเจต์ได้กล่าวถึงการเรียนรู้ว่าการเรียนรู้มิใช่เพียงแต่การได้เห็นวัตถุ เหตุการณ์หรือสถานการณ์แล้วก็ตามันไว้ในสมองแต่การเรียนรู้สิ่งใดสิ่งหนึ่งผู้เรียนจะต้องได้กระทำกับมันหรือมีปฏิสัมพันธ์กับมันด้วย สุวรงค์ นิยมศักดิ์(2531, หน้า 409 - 410) ประสบการณ์ที่ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับวัตถุจริงๆ เรียกว่า ประสบการณ์ทางกายภาพ (physical experiences) แล้วเมื่อผู้เรียนนำประสบการณ์นี้ไปจัดกระทำความคิด(logical operations) จะได้โครงสร้างความรู้ ความคิดใหม่ขึ้นเรียกว่าการเรียนรู้

จากทฤษฎีของเพียเจต์ ทำให้ได้ทราบและเข้าใจพัฒนาการทางความคิดและความเข้าใจหรือการเรียนรู้ของผู้เรียนในแต่ละวัย ซึ่งเป็นประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอน สุวรงค์ นิยมศักดิ์(2531, หน้า 416) ได้สรุปสาระสำคัญของทฤษฎีของเพียเจต์ไว้ดังนี้

1. ความสามารถในการคิดและเข้าใจเรื่องต่างๆ ของเด็กขึ้นอยู่กับวัยของเด็ก
2. ความสามารถในการคิดและเข้าใจเรื่องต่างๆ สามารถกำหนดเป็นช่วงอายุได้

โดยแบ่งเป็น 4 วัย

- 2.1 วัยพัฒนาการที่1 เรียกว่า ขั้นรู้จักโลกภายนอกช่วงระยะการสัมผัส ช่วงอายุ0-2 ปี
- 2.2 วัยพัฒนาการที่2 เรียกว่า ขั้นก่อนที่จะคิดหาเหตุผล ช่วงอายุ2-7 ปี
- 2.3 วัยพัฒนาการที่3 เรียกว่า ขั้นสามารถคิดหาเหตุผลจากประสบการณ์รูปธรรม ช่วงอายุ

7-12

- 2.4 วัยพัฒนาการที่4 เรียกว่า ขั้นคิดหาเหตุผลทางนามธรรมได้ ช่วงอายุ12 ปีขึ้นไป

3. พัฒนาการทางความคิดและความเข้าใจเรื่องต่างๆ ของเด็กทุกคนจะต้องผ่านไปต่อเนื่องกันตามลำดับขั้น

4. ช่วงอายุตามวัยต่างๆ ของเด็กอาจมีพัฒนาการที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับอิทธิพลรวมของปัจจัย 5 อย่างด้วยกันคือ

- 4.1 วุฒิภาวะทางกาย (maturation)
- 4.2 ประสบการณ์ทางกายภาพ (physical experiences)
- 4.3 ประสบการณ์ทางสังคม (social experiences)
- 4.4 ประสบการณ์ทางตรรกและคณิตศาสตร์ (logical-mathematical)
- 4.5 สภาวะสมดุล (equilibrium) เกี่ยวกับการปรับโครงสร้างความรู้ความคิดตลอดชีวิต

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วสันต์ชัย จาติกานนท์(2551) ได้ศึกษาเรื่อง รายงานการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเป่ารีคอร์เดอร์โดยใช้โน้ตสากลด้วยวิธีการผสมผสานการอ่านโน้ตกับการร้องโน้ต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวังน้อย(พนมยงค์วิทยา) สำนักงานเขตพื้นที่พระนครศรีอยุธยา พบว่า การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเป่ารีคอร์เดอร์โดยใช้โน้ตสากลด้วยวิธีการผสมผสานการอ่านโน้ตกับการร้องโน้ตมีประสิทธิภาพ 82.96/80.44 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเป่ารีคอร์เดอร์โดยใช้โน้ตสากลด้วยวิธีการผสมผสานการอ่านโน้ตกับการร้องโน้ต สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะการเป่ารีคอร์เดอร์โดยใช้โน้ตสากลด้วยวิธีการผสมผสานการอ่านโน้ตกับการร้องโน้ตอยู่ในระดับมากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ05 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.43 เมื่อเทียบกับเกณฑ์

จิรวรรณ อัญญาวัชร(2534) ได้วิจัยเรื่องการเปรียบเทียบทักษะการเป่ารีคอร์เดอร์ของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่3 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ระหว่างกลุ่มที่สอนโดยการอ่านโน้ตกับกลุ่มที่สอนโดยการร้องโน้ต ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มที่สอนโดยการร้องโน้ตมีคะแนนทักษะการเป่ารีคอร์เดอร์สูงกว่านักเรียนที่สอนโดยการอ่านโน้ต และนักเรียนกลุ่มที่สอนโดยการอ่านโน้ตมีความสามารถในการประยุกต์ใช้โน้ตดนตรีในการเป่ารีคอร์เดอร์มีคะแนนทักษะการเป่ารีคอร์เดอร์สูงกว่านักเรียนที่สอนโดยการร้องโน้ต

สฤณิต สุนทรดี (2553) ได้ศึกษาเรื่อง รายงานการพัฒนาแบบฝึกทักษะประกอบการเรียนรู้ชุดยริคอร์ดอร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่2 รายวิชาดนตรีสากลปฏิบัติตามถนัด1 โรงเรียนตาเบาวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุรินทร์ เขต3 พบว่า แบบฝึกทักษะประกอบการเรียนรู้ชุดยริคอร์ดอร์รายวิชาดนตรีสากลปฏิบัติตามถนัด1 สารະดนตรี กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่2 ที่จัดทำและพัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพ ดังนี้แบบฝึกทักษะประกอบการเรียนรู้ชุดยริคอร์ดอร์ เรื่อง ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับชุดยริคอร์ดอร์ มีประสิทธิภาพ 93.33และ 80.95 แบบฝึกทักษะประกอบการเรียนรู้ชุดยริคอร์ดอร์ เรื่อง ทฤษฎีดนตรีสากล มีประสิทธิภาพ 88.49 และ 87.14 แบบฝึกทักษะประกอบการเรียนรู้ชุดยริคอร์ดอร์ เรื่อง การเป่าชุดยริคอร์ดอร์ มีประสิทธิภาพ 91.73 และ83.43 แบบฝึกทักษะประกอบการเรียนรู้ชุดยริคอร์ดอร์ เรื่อง เครื่องหมายกำกับการหายใจเครื่องหมายย้อนกลับ และการฝึกเป่าโน้ตเสียง G, A, B, มีประสิทธิภาพ 95.05 และ 88.29 แบบฝึกทักษะประกอบการเรียนรู้ชุดยริคอร์ดอร์ เรื่อง เครื่องหมายขีดเสียง และการฝึกเป่าโน้ตเสียง C, D มีประสิทธิภาพ 91.54 และ 90.86 แบบฝึกทักษะประกอบการเรียนรู้ชุดยริคอร์ดอร์ เรื่อง เครื่องหมายเชื่อมเสียง และการฝึกเป่าโน้ตเสียง F, E, D, C มีประสิทธิภาพ 92.67 และ 83.71 แบบฝึกทักษะประกอบการเรียนรู้ชุดยริคอร์ดอร์ เรื่อง เครื่องหมายสตัคคาโต และการฝึกเป่าโน้ตเสียง E, F, G, มีประสิทธิภาพ 93.52 และ 88.57 แบบฝึกทักษะประกอบการเรียนรู้ชุดยริคอร์ดอร์ เรื่อง เครื่องหมายแปลงเสียง และการฝึกเป่าโน้ตเสียงทีแฟลต, ฟาชาร์ป มีประสิทธิภาพ 94.29 และ 87.14 แบบฝึกทักษะประกอบการเรียนรู้ชุดยริคอร์ดอร์ เรื่องการบรรเลงรวมวงชุดยริคอร์ดอร์ มีประสิทธิภาพ 86.19 และ 84.29 และยังพบว่า นักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2552 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาดนตรีสากลปฏิบัติตามถนัด1 สารະดนตรี กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อการเรียนชุดยริคอร์ดอร์ สารະดนตรี อยู่ในระดับมาก นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียน ชุดยริคอร์ดอร์ สารະดนตรี อยู่ในระดับ มาก

วรเศรษฐ์ พงษ์จุฑาปริชา (2549) ได้ศึกษา เรื่อง ทักษะการเป่าชุดยของนักเรียนระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่าพบว่านักเรียนจำนวนหนึ่งมีการพัฒนาทักษะในการเป่าชุดยที่ดีขึ้นห่างจากการสอนแบบวิธีปกติ โดยวิธีการให้นักเรียนมาซ้อมในเวลาพักกลางวันและให้นักเรียนที่เป่าชุดยได้แล้วสอนให้กับนักเรียนที่ยังเป่าชุดยไม่ได้โดยเป่าทีละบรรทัดๆ ไปซ้ำ มาจนนักเรียนเป่าได้คล่อง แล้วจับ

กลุ่มมาสอบกับคุณครู นักเรียนจึงเกิดทักษะในการเป่าลู่ที่ดีขึ้น สามารถเป่าลู่ได้ชัดเจน ถูกต้องซึ่งนำมาสู่การพัฒนาทักษะการเป่าลู่และการเล่นดนตรีได้อย่างคล่องแคล่ว

ผู้วิจัยได้ค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ของเจตคติต่อการเรียนขลุ่ยรีคอร์เดอร์และการนำขลุ่ยรีคอร์เดอร์มาเรียนกับคะแนนสอบปฏิบัติของนักเรียนนั้นไม่ปรากฏ และจากงานวิจัยที่พบเน้นไปที่ทักษะในการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์ โดยเปรียบเทียบวิธีการสอนกับคะแนนปฏิบัติ และประเมินผลภาคปฏิบัติเพื่อสรุปหาผลสัมฤทธิ์ ของนักเรียนจึงทำให้ยากในการอ้างอิง ผู้วิจัยจึงได้นำทฤษฎีการเรียนรู้มาช่วยในการอภิปราย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. ตัวแปรที่ศึกษา
3. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนเบตง “วีระราษฎร์ประสาน” สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 จำนวน 175 คน

2. กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนเบตง “วีระราษฎร์ประสาน” สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 ซึ่งสุ่มจากประชากรโดยใช้สูตรคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของ Krejcie and Morgan (Krejcie and Morgan, 1970 : 608-609) จากจำนวนประชากร 175 คน ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 21 คน แล้วรวบรวมรายชื่อนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนเบตง “วีระราษฎร์ประสาน” และทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีการจับสลาก (Lotter method) แจกแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างตามรายชื่อที่จับสลากได้ด้วยตนเอง

ตาราง 1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนเบตง “วีระราษฎร์ประสาน”	175 คน	121 คน

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เก็บรวบรวมเครื่องมือจากงานวิจัยต่างๆที่สอดคล้องกับตัวแปรที่ศึกษาและนำมาพัฒนาต่อให้มีความเหมาะสมกับตัวแปรในงานวิจัยชิ้นนี้มากขึ้น
2. เลือกเทคนิคที่ใช้ในการวัด ในที่นี้ คือ เทคนิคการวัดเจตคติของ ลิเคิร์ท ที่มีระดับนี้ 5 อันดับ ของคะแนน 5 ระดับ จากมากที่สุดจนถึงน้อยที่สุด ดังนี้
 - ระดับ 5 หมายถึง มากที่สุด เห็นด้วยอย่างยิ่ง ชอบมากที่สุด ปฏิบัติมากที่สุด
 - ระดับ 4 หมายถึง มาก เห็นด้วย ชอบมาก ปฏิบัติมาก
 - ระดับ 3 หมายถึง ปานกลาง เฉยๆ ชอบ ปฏิบัติปกติ
 - ระดับ 2 หมายถึง น้อย ไม่เห็นด้วย ไม่ชอบ ปฏิบัติน้อย
 - ระดับ 1 หมายถึง น้อยที่สุด ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ไม่ชอบมากที่สุด ไม่ปฏิบัติ
3. นำแบบสอบถามส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษา จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) และแก้ไขปรับปรุงข้อคำถาม
4. นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับประชากรซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 30 คน (Try Out) นำผลการตอบแบบสอบถามมาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach's Alpha Coefficient จากนั้นตัดข้อคำถามที่มีความสัมพันธ์ต่ำกว่ามาตรฐานจนได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.8179
5. นำข้อคำถามไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แจกเครื่องมือเพื่อการวิจัยให้กับกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง
2. รวบรวมเครื่องมือเพื่อการวิจัยกลับคืนด้วยตนเองและตรวจสอบเครื่องมือเพื่อการวิจัยที่ได้รับคืนทั้งหมดและดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows โดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. หาค่าเฉลี่ยของระดับการตอบแบบสอบถามในด้านเจตคติต่อการเรียนขลุ่ยรีคอร์เดอร์

และ การนำขลุ่ยรีคอร์เดอร์มาเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ($\bar{X}$) และเทียบเกณฑ์การตัดสินค่าเฉลี่ย กำหนดเป็น 5 ระดับ พิจารณาจากระดับค่าเฉลี่ยตามแนวทางของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) ดังนี้

4.5000 - 5.0000 หมายถึง อยู่ในระดับมากที่สุด

3.5000 - 4.4999 หมายถึง อยู่ในระดับมาก

2.5000 - 3.4999 หมายถึง อยู่ในระดับปานกลาง

1.5000 - 2.4999 หมายถึง อยู่ในระดับน้อย

1.0000 - 1.4999 หมายถึง อยู่ในระดับน้อยที่สุด

2. หาค่าเฉลี่ยของระดับคะแนนสอบปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ($\bar{X}$) และเทียบกับระดับผลการเรียนตามเกณฑ์ของสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ เอกสารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พศ. 2551 ดังนี้

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบระบบคะแนน

ระบบตัวเลข	ระบบตัวอักษร	ระบบร้อยละ	ระบบที่ใช้ค่าสำคัญสะท้อนมาตรฐาน		
			5 ระดับ	4 ระดับ	2ระดับ
4	A	80-100	ดีเยี่ยม	ดีเยี่ยม	ผ่าน
3.5	B+	75-79	ดี	ดี	
3	B	70-74			
2.5	C+	65-69	พอใช้	ผ่าน	
2	C	60-64			
1.5	D+	55-59	ผ่าน		
1	D	50-54			
0	F	0-49	ไม่ผ่าน	ไม่ผ่าน	ไม่ผ่าน

3. หาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เพื่อทราบถึงการกระจายของข้อมูล
4. ทดสอบสมมติฐานด้วยการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson, Product Moment Correlation Coefficient)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาทัศนคติและความสัมพันธ์ของเจตคติต่อการเรียนกลุ่ม
รีคอร์ดเดอร์ การนำกลุ่มรีคอร์ดเดอร์มาเรียน และคะแนนสอบปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
โรงเรียนเบตง “วีระราษฎร์ประสาน” สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 มีผล
การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับผู้วิจัยนำเสนอ ดังนี้

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับโดยรวมเจตคติต่อการเรียนกลุ่ม
รีคอร์ดเดอร์ การนำกลุ่มรีคอร์ดเดอร์มาเรียน และคะแนนสอบปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ข้อ	คำถาม	ค่าเฉลี่ย	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ
1	เจตคติต่อการเรียนกลุ่มรีคอร์ดเดอร์	3.2039	.58590	ปานกลาง
2	การนำกลุ่มรีคอร์ดเดอร์มาเรียน.....	4.1515	.87348	มาก
3	คะแนนสอบปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	6.1983	2.60806	พอใช้

จากตาราง 3 เห็นได้ว่าระดับเจตคติต่อการเรียนกลุ่มรีคอร์ดเดอร์ อยู่ในระดับ ปานกลาง
การนำกลุ่มรีคอร์ดเดอร์มาเรียนอยู่ในระดับมาก และ คะแนนสอบปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 2 อยู่ในระดับพอใช้และจากค่า SD ของคะแนนสอบปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่
ที่สูง แสดงให้เห็นว่า มีนักเรียนที่ปฏิบัติได้ดีมากและนักเรียนที่ปฏิบัติไม่ได้เลย

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของเจตคติต่อการเรียนขลุ่ยรีคอร์เดอร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นรายชื่อ

ข้อ	คำถาม	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับ
1	ขลุ่ยรีคอร์เดอร์มีลักษณะสวยงาม.....	3.1240	.88101	ปานกลาง
2	ขลุ่ยรีคอร์เดอร์หาซื้อง่าย.....	4.0992	1.02798	มาก
3	ขลุ่ยรีคอร์เดอร์เป็นเครื่องดนตรีที่พกพาง่าย.....	3.6281	1.11902	มาก
4	ขลุ่ยรีคอร์เดอร์เป็นเครื่องดนตรีที่เล่นง่าย.....	3.0413	1.13576	ปานกลาง
5	การเรียนขลุ่ยรีคอร์เดอร์น่าเบื่อหน่าย.....	2.9174	1.27532	ปานกลาง
6	การเรียนขลุ่ยรีคอร์เดอร์ยากเกินไป.....	3.0992	1.12105	ปานกลาง
7	การเรียนขลุ่ยรีคอร์เดอร์ไม่เหมาะกับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2.....	3.3554	1.23733	ปานกลาง
8	นักเรียนอยากเรียนขลุ่ยรีคอร์เดอร์.....	2.7851	1.07398	ปานกลาง
9	นักเรียนมีความสนใจในการเล่นขลุ่ยรีคอร์เดอร์.....	2.7851	1.10459	ปานกลาง
	เฉลี่ยรวม	3.2039	.58590	ปานกลาง

จากตาราง 4 แสดงว่า ระดับเจตคติต่อเจตคติต่อการเรียนขลุ่ยรีคอร์เดอร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นข้อที่ 2 และ 3 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของการนำขลุ่ยรีคอร์เดอร์มาเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นรายชื่อ

ข้อ	คำถาม	ค่าเฉลี่ย	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ
1	นักเรียนนำขลุ่ยรีคอร์เดอร์มาโรงเรียนทุกครั้งที่มีเรียน.....	3.9752	1.09896	มาก
2	นักเรียนนำขลุ่ยรีคอร์เดอร์เข้าห้องเรียนทุกครั้งที่มีเรียน.....	4.0496	1.11692	มาก
3	นักเรียนไม่ได้นำขลุ่ยรีคอร์เดอร์มาเรียนบ่อยครั้ง....	4.4298	.92038	มาก
	เฉลี่ยรวม	4.1515	.87348	มาก

จากตาราง 5 แสดงว่าระดับของการนำขลุ่ยรีคอร์เดอร์มาเรียน ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษา
ปีที่ 2 ทุกข้ออยู่ในระดับมาก

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับคะแนนสอบปฏิบัติของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษา
ปีที่ 2 วิชาศิลปะพื้นฐานดนตรีในหน่วยการเรียนรู้ การปฏิบัติขลุ่ยรีคอร์เดอร์ภาคเรียนที่ 1
ปีการศึกษา 2553 ซึ่งได้เก็บคะแนนสอบปฏิบัติในหน่วยการเรียนรู้นี้ จำนวน ครั้ง

ข้อ	การปฏิบัติ	ค่าเฉลี่ย	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ
1	ครั้งที่ 1	5.6694	2.66458	ผ่าน
2	ครั้งที่ 2	6.7273	3.10480	พอใช้
	เฉลี่ยรวม	6.1983	2.60806	พอใช้

จากตาราง 6 แสดงว่าระดับคะแนนสอบปฏิบัติของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 ครั้งที่
ที่ 1 อยู่ในระดับผ่าน ครั้งที่ 2 อยู่ในระดับพอใช้และจากค่า SD ของคะแนนสอบปฏิบัติของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สูง แสดงให้เห็นว่า มีนักเรียนที่ปฏิบัติได้ดีมากและนักเรียนที่ปฏิบัติไม่ได้
เลย

ตาราง 7 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างเจตคติต่อการเรียนขลุ่ยรีคอร์เดอร์ กับ คะแนนสอบปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเบตง “วีระราษฎร์ประสาน” สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 และ การนำขลุ่ยรีคอร์เดอร์มาเรียน กับ คะแนนสอบปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเบตง “วีระราษฎร์ประสาน” สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 โดยใช้การหาค่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ของเพียร์สัน(Pearson, Product Moment Correlation Coefficient) ได้ผลวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

	คะแนนสอบปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
เจตคติต่อการเรียนขลุ่ยรีคอร์เดอร์	.001
การนำขลุ่ยรีคอร์เดอร์มาเรียน	.426(**)

จากตาราง 7 พบว่า เจตคติต่อการเรียนขลุ่ยรีคอร์เดอร์ ไม่มีความสัมพันธ์กับคะแนนสอบปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แต่ การนำขลุ่ยรีคอร์เดอร์มาเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับคะแนนสอบปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันเท่ากับ.426

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการเรียนกลยุทธ์คอมพิวเตอร์ การนำกลยุทธ์คอมพิวเตอร์มาเรียน และคะแนนสอบปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเบตง “วีระราษฎร์ประสาน” สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 ผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะตามลำดับดังนี้ วัตถุประสงค์การวิจัย สมมติฐานการวิจัย วิธีการดำเนินการวิจัย วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ และข้อเสนอแนะการวิจัยต่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้คือเพื่อศึกษาระดับเจตคติต่อการเรียนกลยุทธ์คอมพิวเตอร์ การนำกลยุทธ์คอมพิวเตอร์มาเรียน และคะแนนสอบปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเบตง “วีระราษฎร์ประสาน” สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการเรียนกลยุทธ์คอมพิวเตอร์กับคะแนนสอบปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเบตง “วีระราษฎร์ประสาน” สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการนำกลยุทธ์คอมพิวเตอร์มาเรียนกับคะแนนสอบปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเบตง “วีระราษฎร์ประสาน” สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 โดยมีสมมติฐานของการวิจัยว่า เจตคติต่อการเรียนกลยุทธ์คอมพิวเตอร์มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับคะแนนสอบปฏิบัติกลยุทธ์คอมพิวเตอร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเบตง “วีระราษฎร์ประสาน” สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 การนำกลยุทธ์คอมพิวเตอร์มาเรียนมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับคะแนนสอบปฏิบัติกลยุทธ์คอมพิวเตอร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเบตง “วีระราษฎร์ประสาน” สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 โดยดำเนินการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเบตง “วีระราษฎร์ประสาน” สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 ในปีการศึกษา 2553 จำนวน 121 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม โดยศึกษาค้นคว้าแนวคิดจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ

เจตคติ ขลุ่ยรีคอร์เดอร์ และ การให้ระดับผลการเรียนแบ่งเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นแบบประเมินเกี่ยวกับ เจตคติต่อการเรียน ขลุ่ยรีคอร์เดอร์ และ การนำขลุ่ยรีคอร์เดอร์มาเรียน จำนวน 12 ข้อ โดยกำหนดน้ำหนักของระดับความคิดเห็นไว้ระดับ ตอนที่ 2 เป็นคะแนนสอบปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยกำหนดการเปรียบเทียบผลการเรียนจากเกณฑ์การเรียนเทียบระดับผลการเรียนของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 จากนั้นได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษาชี้แนะปรับปรุง เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา แล้วทดสอบใช้กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อทดสอบความเชื่อมั่น ได้ค่าความเชื่อมั่น ทั้งฉบับ เท่ากับ 0.8179 และ เก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยแบบสอบถามให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเบตง “วีระราษฎร์ประสาน” เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามและเก็บแบบสอบถามคืนด้วยตัวเอง จากนั้นตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้มา ปรากฏว่าแบบสอบถามนำส่ง 121 ชุด ได้รับคืน 121 ชุด คิดเป็นร้อยละร้อยละความสมบูรณ์ของแบบสอบถามพบว่าสมบูรณ์ 121 ชุด คิดเป็นร้อยละร้อยละ และดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไปจนได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัยนี้ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows ทำการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อประมวลผล และหาค่าสถิติโดย ข้อมูลระดับเจตคติต่อการเรียนขลุ่ยรีคอร์เดอร์ การนำขลุ่ยรีคอร์เดอร์มาเรียน และคะแนนสอบปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเบตง “วีระราษฎร์ประสาน” สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 15 เป็นรายชื่อ และรายด้าน โดยการหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการเรียนขลุ่ยรีคอร์เดอร์กับคะแนนสอบปฏิบัติขลุ่ยรีคอร์เดอร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเบตง “วีระราษฎร์ประสาน” สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 15 ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson, Product Moment Correlation Coefficient) และความสัมพันธ์ระหว่างการนำขลุ่ยรีคอร์เดอร์มาเรียนกับคะแนนสอบปฏิบัติขลุ่ยรีคอร์เดอร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเบตง “วีระราษฎร์ประสาน” สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 15 ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson, Product Moment Correlation Coefficient)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับของเจตคติต่อการเรียนขลุ่ยรีคอร์เดอร์ อยู่ในระดับ ปานกลาง การนำขลุ่ยรีคอร์เดอร์มาเรียนอยู่ในระดับมากและ คะแนนสอบปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อยู่ในระดับพอใช้ข้อมูลระดับเจตคติต่อเจตคติต่อการเรียนขลุ่ยรีคอร์เดอร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์หาซื้อง่าย

และ ขลุ่ยรีคอร์เดอร์เป็นเครื่องดนตรีที่พกพาง่าย อยู่ในระดับมากข้อมูลระดับของการนำ ขลุ่ยรีคอร์เดอร์มาเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณา เป็นรายชื่อ พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมากระดับคะแนนสอบปฏิบัติของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับพอใช้เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า ครั้งที่ 1 อยู่ใน ระดับผ่าน ครั้งที่ 2 อยู่ในระดับพอใช้ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการเรียนขลุ่ยรีคอร์เดอร์ ไม่มีความสัมพันธ์กับคะแนนสอบปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แต่ การนำขลุ่ยรีคอร์เดอร์มาเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับคะแนนสอบปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.001 โดย มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันเท่ากับ.426

อภิปรายผล

ผลการวิจัยครั้งนี้ นำมาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์และสมมติฐานได้ดังนี้

1. วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 เพื่อศึกษาระดับเจตคติต่อการเรียนขลุ่ยรีคอร์เดอร์ การนำ ขลุ่ยรีคอร์เดอร์มาเรียน และคะแนนสอบปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียน เบตง “วีระราษฎร์ประสาน” สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 พบว่า ระดับ ของ เจตคติต่อการเรียนขลุ่ยรีคอร์เดอร์ อยู่ในระดับ ปานกลางการนำขลุ่ยรีคอร์เดอร์มาเรียนอยู่ใน ระดับมาก และ คะแนนสอบปฏิบัติของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อยู่ในระดับพอใช้แสดง ให้เห็นว่า ขลุ่ย รีคอร์เดอร์เป็นเครื่องดนตรีที่นักเรียนให้ความสนใจน้อยไม่เป็นที่นิยมของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ดังที่ ณรุทธิ์ สุทธจิตต์(2534, หน้า 35-38) ได้สรุปการสอนดนตรีในระดับ มัธยมศึกษาว่า ผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 2-15 ปี อยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนต้น เป็นช่วง เชื่อมต่อระหว่างความรู้สึกของความเป็นเด็กและความเป็นผู้ใหญ่ในด้านร่างกายมีการเปลี่ยนแปลง อวัยวะต่างๆอย่างรวดเร็วเป็นสาเหตุทำให้เด็กว่าุ่นเนื่องจากไม่เข้าใจกับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น บางครั้งอาจเกิดความรู้สึกไม่พอใจกับความเปลี่ยนแปลงของตน ความเปลี่ยนแปลงที่มีมาก และรวดเร็ว นั้น มีผลต่อด้านพัฒนาการด้านดนตรีของเด็ก คือเด็กในวัยนี้ สามารถเรียนรู้เรื่องราว เกี่ยวกับดนตรีได้อย่างรวดเร็ว เนื่องจากสติปัญญาพัฒนาไปอย่างมาก มีความเข้าใจในเรื่องอารมณ์ เพลง แนวคิดเรื่องการประสานเสียงมีเด่นชัด ส่วนในด้านทักษะเนื่องจากร่างกายเจริญเติบโตมาก ขึ้น การใช้กล้ามเนื้อต่างๆ มีมากขึ้น การเล่นดนตรีจึงดีขึ้นในด้านทัศนคติต่อดนตรี เด็กส่วนใหญ่ นิยมชอบเพลงร็อก หรือเพลงป๊อป เพราะมีจังหวะเร้าใจ สนุกสนาน เข้ากับความคิดความอ่านของ ตนเอง ดังนั้นในระดับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพ.ศ. 2551 ที่ให้นักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 เรียนขลุ่ยรีคอร์เดอร์ ผู้เรียนจึงเกิดความเบื่อหน่ายจึงทำให้ความรับผิดชอบที่จะนำ ขลุ่ยมาเรียนมีน้อยคะแนนสอบปฏิบัติก็เลยน้อยไปด้วย

2. วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการเรียน
 ขลุ่ยรีคอร์เดอร์ กับ คะแนนสอบปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียน
 เบตง “วีระราษฎร์ประสาน” สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 พบว่า เจตคติ
 ต่อการเรียนขลุ่ยรีคอร์เดอร์ ไม่มีความสัมพันธ์กับคะแนนสอบปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
 ปีที่ 2 แสดงให้เห็นว่าความชอบดนตรีหรือไม่ชอบดนตรีไม่เกี่ยวกับการที่มนุษย์จะเล่นดนตรีได้ดี
 หรือไม่แต่อย่างใด สอดคล้องทฤษฎีของธอร์นไดค์ (Thorndike, 1969) ได้กล่าวถึงทฤษฎีลองผิด
 ลองถูกที่สามารถนำมาใช้ในการเรียนการสอนดนตรีได้ ซึ่งทฤษฎีดังกล่าวเกิดจากการเชื่อมโยง
 ระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองที่มักจะออกมาในรูปแบบต่างๆ หลายรูปแบบ ของผู้เรียนในแต่ละ
 ขั้นตอนอย่างต่อเนื่องโดยอาศัยกฎเกณฑ์การเรียนรู้ ประการ คือ 1) กฎแห่งความพร้อม (law of
 readiness) หมายถึงสภาพความพร้อมหรือวุฒิภาวะของผู้เรียนทั้งร่างกาย จิตใจ อวัยวะต่างๆ ในการ
 เรียนรู้รวมทั้งพื้นฐานประสบการณ์เดิม สภาพความพร้อมของหู ตา ประสาท สอง กล้ามเนื้อ ที่จะ
 เชื่อมโยงความรู้หรือสิ่งใหม่ตลอดจนความสนใจ ความเข้าใจต่อสิ่งที่เรียน ก็จะทำให้ผู้เรียนเกิดการ
 เรียนรู้ได้ 2) กฎแห่งการฝึกหัด (law of exercise) หมายถึง การที่ผู้เรียนได้ฝึกหัดหรือการทำซ้ำ ๆ
 บ่อยๆ ย่อมจะทำให้เกิดความสมบูรณ์ถูกต้อง กฎนี้เป็นการเน้นความมั่นคงระหว่างการเรียนรู้
 และการตอบสนองที่ถูกต้องย่อมนำมาซึ่งความสมบูรณ์ กฎแห่งการฝึกหัดประกอบด้วย กฎแห่งการ
 ใช้ (law of use) หมายถึง การฝึกฝน การตอบสนองอย่างใดอย่างหนึ่งอยู่เสมอ ย่อมทำให้เกิดการ
 เรียนรู้ที่มั่นคงถาวรและไม่ลืม และกฎแห่งการไม่ใช้ (law of disuse) หมายถึง การไม่ได้ฝึกฝนหรือ
 ไม่ได้ทำบ่อยๆ ย่อมทำให้ความมั่นคงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองอ่อนกำลังลง ไม่ดีเท่าที่ควร
 หรืออาจทำให้ความรู้ที่นั้นเสื่อมลงไปได้) กฎแห่งความพอใจ (law of effect) กฎนี้เป็นผลทำให้เกิด
 ความพอใจเมื่ออินทรีย์ได้รับความพอใจ จะทำให้การเรียนรู้ระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองมีความ
 เข้มแข็ง มั่นคง ในทางกลับกันหากอินทรีย์ไม่ได้รับความพอใจ การเรียนรู้ระหว่างสิ่งเร้ากับการ
 ตอบสนองจะลดลง อารี พันธมณี (2542, หน้า 123-125) ไพบุลย์ เทวรักษ์ (2540, หน้า 21-24)

3. วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการนำขลุ่ยรีคอร์เดอร์มา
 เรียน กับคะแนนสอบปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเบตง “วีระราษฎร์ประสาน”
 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 พบว่า การนำขลุ่ยรีคอร์เดอร์มาเรียนมี
 ความสัมพันธ์ทางบวกกับคะแนนสอบปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทาง
 สถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันเท่ากับ 426 แสดงให้เห็นว่า การนำ
 ขลุ่ยรีคอร์เดอร์มาเรียนนั้นเป็นการสร้างความพร้อมอย่างหนึ่งในการเรียน ซึ่งเป็น กฎแห่งการเรียนรู้
 ประการแรกตามทฤษฎีของธอร์นไดค์ (Thorndike, 1969) และยังสอดคล้องกับบรูเนอร์ ที่สรุปได้ว่า
 การเรียนรู้ของเด็กจะต้องพัฒนาไปตามลำดับขั้นของการพัฒนาทางปัญญา เด็กจะต้องมีความพร้อม

เสียก่อนจึงจะเรียนสิ่งใหม่ได้ แต่บรูเนอร์มีความเชื่อไปอีกอย่างหนึ่งว่า ความพร้อมนั้นสามารถที่จะเร่งให้เกิดก่อนวัยได้ จากความเชื่อดังกล่าวเขาจึงได้ตั้งสมมติฐานว่า ความรู้เรื่องใดก็ตามสามารถจะนำมาสอนให้เข้าใจได้ถ้าผู้สอนรู้จักจัดแปลงให้อยู่ในรูปแบบที่เหมาะสมกับเด็กคนใดคนหนึ่งในวัยพัฒนาการทางปัญญาใดๆก็ได้ เขาได้แบ่งการพัฒนาการทางปัญญออกเป็น 3 ระดับ คือ 1) ระดับการเรียนรู้ด้วยการเล่นกับวัตถุโดยตรง (enactive level) การเรียนรู้ในระดับนี้ผู้สอนจะต้องจัดวัสดุอุปกรณ์ให้ผู้เรียนได้เล่นเพื่อได้มีประสบการณ์โดยตรงและอาศัยประสบการณ์นี้ไปสู่การเรียนรู้ การสอน 2) ระดับการเรียนรู้ด้วยการเล่นกับมโนภาพของวัตถุ (iconic level) จากระดับที่ 1 ผู้เรียนมีมโนภาพของวัตถุที่ต่อเมื่อวัตถุอยู่กับตัว ถ้าเอาวัตถุออกผู้เรียนจะไม่เกิดมโนภาพ แต่ภายหลังจากที่ผู้เรียนได้เล่นกับวัตถุจนคุ้นเคยแล้ว ปัญญาจะพัฒนาสูงขึ้นไปอีกขั้นหนึ่งคือ เมื่อนำเอาวัตถุออกไปแล้วมโนภาพของวัตถุนั้นยังคงปรากฏอยู่ในใจ) ระดับการเรียนรู้ด้วยการเล่นกับสัญลักษณ์ (symbolic level) เมื่อผู้เรียนสามารถจัดกระทำกับมโนภาพได้แล้ว ปัญญาจะพัฒนาการถึงระดับที่ ซึ่งเป็นระดับสูงสุดผู้เรียนสามารถแก้ปัญหาต่างๆ ได้โดยไม่ต้องเห็นวัตถุหรือคิดถึงมโนภาพของวัตถุแต่สามารถที่จะกระทำกับสัญลักษณ์ได้ คือสามารถเข้าใจสิ่งที่เป็นนามธรรม และคิดหาเหตุผลได้ ประโมทย์ พ่อคำ (2542, หน้า 10)

ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ตรงตามทฤษฎีและแนวคิดของนักวิชาการหลายๆ ท่าน ซึ่งในการจัดการเรียนการสอนในวิชาคณิตศาสตร์ยุคเรออร์เดอร์นั้น การที่นักเรียนได้นำชุดเรออร์เดอร์มาเรียนทุกครั้งทำให้นักเรียนได้เล่นกับวัตถุ เกิดความคุ้นเคยและมีมโนภาพในการเรียนชุด ส่งผลต่อคะแนนสอบปฏิบัติของนักเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

ไม่ว่าการเรียนรู้วิชาใดก็ตามการมีอุปกรณ์พร้อมในการเรียนรู้ส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนเพราะฉะนั้นครูผู้สอนต้องมีมาตรการในการหาอุปกรณ์ในการเรียนรู้ในรายวิชานั้นๆ ผู้บริหารที่เกี่ยวข้องควรจัดหาอุปกรณ์ในการเรียนต่างๆ ให้พร้อมทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้เพื่อสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้นของนักเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาความแตกต่างระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้และความพร้อมของอุปกรณ์ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ โรงเรียนเบตง “วีระราษฎร์ประสาน” สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 551.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด
- โกวิท ประวาลพุกษ์และสมศักดิ์ สันธุระเวช. (2523). การประเมินในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์วัฒนาพานิช จำกัด
- . ขลุ่ยรีคอร์เดอร์ <http://www.musicptv.ob.tc/recorder.html> (15 กรกฎาคม 2553)
- . ขลุ่ยรีคอร์เดอร์ <http://www.sahavicha.com/?name=webboard&file=read&id=577> (15 กรกฎาคม 2553)
- จิรวรรณ อัญญาวัชร. (2534). การเปรียบเทียบทักษะการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ระหว่างกลุ่มที่เรียนโดยใช้อ่านโน้ตกับกลุ่มที่เรียนโดยการร้องโน้ต รายงานวิจัย, คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- . เจตคติต่อวิชาชีพของครู <http://sites.google.com/site/phumipayya/cetkhti-tx-wichachiph-khng-khru> (1 มีนาคม 2553)
- ชม ภูมิภาค. (2524). เทคโนโลยีทางการสอนและการสอน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2522). หลักการและทฤษฎีเทคโนโลยีทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2).
กรุงเทพฯ : เรือนแก้วการพิมพ์.
- ณรุทธิ์ สุทธจิตต์. (2532). จิตวิทยาการสอนคนดื้อ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ทวีวัฒน์ บุญจิต. (2530). ผลของการชักจูงโดยใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม ในการเปลี่ยนเจตคติ
ปริญญานิพนธ์ วท.ม. (พฤติกรรมศาสตร์). สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์
- ทิตยา สุวรรณชฎ. (2520). ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติกับพฤติกรรมพัฒนาบริหารศาสตร์
- นพมาศ ชีรเวทิน. (2534). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นิโรธ งามมัน. (2527). การศึกษาพฤติกรรมผู้นำของผู้บริหารตามความต้องการของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาเขตการศึกษา 2. ปริญญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต (บริหารการศึกษา). สงขลา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒสงขลา
- . ประเภทของขลุ่ยรีคอร์เดอร์ <http://th.wikipedia.org/wiki/> (15 กรกฎาคม 2553)
- เฟื่อน ไชยสร. (2529). การวัดความถนัดทางการเรียน กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

ไพบูลย์ เทวรักษ์. (2540). จิตวิทยาการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : เอส ดี เพรส การพิมพ์.

ไพศาล หวังพานิช. (2523). การวัดผลการศึกษา กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.

มัลลิกา ต้นสอน (2544). พฤติกรรมองค์กร. กรุงเทพมหานคร : บริษัทด้านสุทธาการพิมพ์ จำกัด

รังสี ผลากอง. (2541). พฤติกรรมผู้นำผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการ
ประถมศึกษาอำเภอคลอง จังหวัดจันทบุรี ปรินญาณิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต(การบริหาร
การศึกษา). ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา

วรเศรษฐ์ พงษ์รุจปรีชา. (2549). ทักษะการเป่าขลุ่ยของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ วิจัย
ในชั้นเรียน <http://www.sakamula.com/research2.html> (15 กรกฎาคม 2553)

วสันต์ชัย จาติกานนท์ (2552). รายงานการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเป่ารีคอร์ดเดอร์โดยใช้โน้ต
สากลด้วยวิธีผสมการอ่านโน้ตกับการร้องโน้ต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่
โรงเรียนวังน้อย(พนมยงค์วิทยา) สำนักงานเขตพื้นที่พระนครศรีอยุธยา. งานวิจัยในชั้น
เรียน.

วีระศิลป์ ช้างขุน. (2552). ดนตรี – นาฏศิลป์. สำนักพิมพ์ บริษัทพัฒนาคุณภาพวิชาการ(พว.)
จำกัด

ศรีสมร พุ่มสะอาด.(2530). การศึกษาคุณภาพของครูประถมศึกษา. ปรินญาณิพนธ์การศึกษาคุฎี
บัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.

สงวน สุทธิเลิศอรุณ. (2545). พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาคน กรุงเทพฯ: อักษราพิพัฒน์จำกัด

สถายิต สุนทรดี. (2552). รายงานการพัฒนาแบบฝึกทักษะประกอบการเรียนขลุ่ยรีคอร์ดเดอร์ ชั้น
มัธยมศึกษาปีที่2 รายวิชาดนตรีสากลปฏิบัติตามความถนัด1 โรงเรียนตาเบาวิทยา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต3. วิจัยในชั้นเรียน

สมพงษ์ เกษมสิน. (2526). การบริหาร. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช

สมยศ นาวิการ. (2543). การบริหารและพฤติกรรมองค์กร (พิมพ์ครั้งที่2). กรุงเทพมหานคร :
ธนาเพรสแอนด์ กราฟฟิค.

สุนทร มุสิกรังสี. (2535). การศึกษาพฤติกรรมของครูตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูในทัศนะของ
ครูและผู้บริหารโรงเรียน ในเขตการศึกษา2. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขต
ปัตตานี.

- สุภาพ วาดเขียน, อรพินธุ์ โกชนา. (2524). การประเมินผลการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ :
แผนกวิจัยทางการศึกษาคณะครุศาสตร์.
- สุเมธ เดียวอิศเรศ. (2527). พฤติกรรมผู้นำทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : รุ่งวัฒนาการพิมพ์
- สุวัฒน์ นิยมคำ (2531). ทฤษฎีและทางปฏิบัติในการสอนวิทยาศาสตร์แบบสืบเสาะความรู้เล่ม 2.
กรุงเทพฯ : เจเนอรัลบุคส์ เซนเตอร์.
- อัญชลี แจ่มเจริญ. (2527). จิตวิทยาธุรกิจ (พิมพ์ครั้งที่2). กรุงเทพมหานคร : เจริญผลฯ.
- อัญชลีรัตน์ บุญชินวุฒิกุล (2530). ความต้องการในการพัฒนาหัวหน้าภาควิชาการของมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ปริญญาานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต(การบริหารการศึกษา).
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- อารี พันธุ์มณี (2542). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : บริษัท เลิฟแอนด์ลิฟเพรส.
. (1964). Nicolas music inc. 1519 Broadway, New York, N.Y.
- Perko, L. L. (1985). Job satisfaction of teachers in the Portland metropolitan area : examination of
differing factors and their relationship to Herzberg and lortie theories. Ed.D. Thesis.
Portland University and University of Oregon.
- Sharpton Lois Faye Hartung. (1985). “Leadership Styles of an Administrative Personnel in the
Area Vocational School in the State of Oklahoma,” Dissertation Abstracts International.
46 (12A), 3699.
- Shaw, M.E. and J.M. Wright. (1967). Scales For The Measurement of Attitudes. New York :
McGraw-Hill.
- Stogdill R.M. (1974). Handbook of Leadership. New York : The Free Press.
- Tennenbaum R. and W.H. Schmidt. (1961). Leadership and Organization. New York :
McGraw-Hill.
- Thorndike, R. L. (1969). Measurement and evaluation in psychology and education (3rd ed.).
New York : John Wiley.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ.....โรงเรียนเบตง “วีระราษฎร์ประสาน”

ที่.....วันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๓

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเบตง “วีระราษฎร์ประสาน”

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน ๓ ชุด

๒. แบบตรวจสอบเครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน ๓ ชุด

ด้วยข้าพเจ้า.....นายกฤษฎัก...หมั่นถนอม.....กำลังดำเนินการศึกษาค้นคว้า งานวิจัย เรื่อง...ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการเรียนขลุ่ยรีคอร์เดอร์ และการนำขลุ่ยรีคอร์เดอร์มาเรียน กับ คะแนนสอบปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ โรงเรียนเบตง “วีระราษฎร์ประสาน” สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15 โดยมี ดร.วาทิต ระถิ อาจารย์ภาควิชาการบริหาร การศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณเป็นที่ปรึกษางานวิจัยนี้ซึ่งในการดำเนินงานวิจัยครั้งนี้จำเป็นต้อง ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่จะใช้ในการวิจัย ก่อนที่จะนำไปเก็บข้อมูลใน ขั้นตอนต่อไป

ในการนี้ข้าพเจ้าได้พิจารณาแล้ว เห็นว่า นายเสริมวิทย์ ปรียานิชย์ ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการโรงเรียนเบตง “วีระราษฎร์ประสาน” นางมาลี พิสิฐนรชัย ตำแหน่งครู กศ.๓ โรงเรียนเบตง “วีระราษฎร์ประสาน” และ นายศิริพงศ์ ชัยง ตำแหน่งครู กศ.๔ โรงเรียนเบตง “วีระราษฎร์ประสาน” เป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญบุคคลดังกล่าวเป็นผู้เชี่ยวชาญ ในการตรวจสอบคุณภาพ ของเครื่องมือเพื่อการวิจัยและให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปสู่การปรับปรุง และ พัฒนาเครื่องมือเพื่อ การวิจัยอันจะส่งผลให้ได้งานวิจัยที่มีคุณภาพต่อไป ทั้งนี้ข้าพเจ้าจะดำเนินการเก็บรวบรวมเครื่องมือ เพื่อทำการวิจัยขึ้นด้วยตัวเอง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์

(นายกฤษฎัก หมั่นถนอม)

ครู กศ. 1

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล	นายกิจภูจักร หมั่นถนอม
วัน เดือน ปีเกิด	15 พฤศจิกายน 2523
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	19/8 ถ.รวมวิทย์ ต.เบตง อ.เบตง จ.ยะลา 95110
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนเบตง “วีระราษฎร์ประสาน”
สังกัด	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 15
ตำแหน่ง	ครู คศ.1
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2541	มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนโยธินบำรุง
	จ.นครศรีธรรมราช
พ.ศ. 2545	ปริญญาตรี (ดุริยางคศาสตร์สากล) ศศ.บ
	มหาวิทยาลัยทักษิณ จังหวัดสงขลา
พ.ศ. 2553	ปริญญาโท (การบริหารการศึกษา) กศ.ม.
	มหาวิทยาลัยทักษิณ จังหวัดสงขลา